

Μορφοβουνιώτικη ΦΩΝΗ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΤΕΛΟΣ
Το γ. Γραφείο
Ηλιούπολης
Αρ. Πρωτ. 1866
ΚΩΔ. ΕΠΙΤΥΧΙΩΝ
214547

Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση του Συνδέσμου Απανταχού Μορφοβουνιωτών
Απρίλης - Μάης - Ιούνης 2024 | Φύλλο 96

ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ ΚΤΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Στο προηγούμενο φύλλο της «Μορφοβουνιώτικης Φωνής» δημοσιεύτηκε άρθρο με τίτλο «Ωδινεν όρος και έτεκεν μυν», ενώ σε άλλη σελίδα καταλογίζουν στο δήμαρχο «προσβολή μνήμης νεκρών». Αντί άλλης απάντησης παραθέτουμε τα έργα του Παναγιώτη Νάνου για την διατήρηση

της ιστορικής μνήμης, τον Πολιτισμό και το Μέλλον που μας αξίζει, ο καθένας ως βγάλε τα συμπεράσματά του:

Από την αρχή της θητείας μας, 1/9/2019, έγιναν εκδηλώσεις με αφορμή την συμπλήρωση 60 χρόνων από την κατασκευή της Λίμνης Πλαστήρα. Έγινε Ημερίδα για την Ιστορία της Λίμνης, Έκθεση Φωτογραφίας με σπάνιο υλικό, εκδήλωση για τους 20 πνιγνέντες, κ.α.

Τον Αύγουστο του 2020 τιμήσαμε τον πλότο Γιώργο Μπαλταδώρο: σχεδιάσαμε, υλοποιήσαμε και αποδώσαμε

την ομώνυμη πλατεία, με το μαρμάρινο μνημείο, αεροσκάφος σε διπλή κλίση, πλατεία με υψηλή αισθητική, ειδική έκδοση - λεύκωμα για τον σύγχρονο ήρωα, έκθεση με τα προσωπικά αντικείμενα στο Μουσείο Πλαστήρα, για να τιμηθεί πολύπλευρα η μνήμη του.

Τον Μάιο του 2021 τιμήσαμε την επέτειο των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821, υψώνοντας συμβολικά την σημαία των αυτόνομων Αγράφων, στη θέση «Στεφάνι» Μορφοβουνίου, την αρχαιότερη επαναστατική σημαία της χώρας. Την ίδια χρονιά εντάξαμε το Υπαίθριο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στο Πρόγραμμα «Ελλάδα '21», ο μόνος Δήμος στη Θεσσαλία που εντάχθηκε στο πρόγραμμα με 240.000 ευρώ προϋπολογισμό.

Από το 2021 κυκλοφορεί η δμνιαία επιθεώρηση «Ιστορήση», με θέματα Τοπικής Ιστορίας, σήμερα ο μοναδικός Δήμος στην Ελλάδα που τολμά τέτοιο εγχείρημα, παραβλέπουμε εκδηλώσεις μνήμης, ημερίδες, τιμητικά αφιερώματα, κλπ. Η Ιστορήση διατίθεται ελεύθερα από το Διαδίκτυο.

Τον Αύγουστο του 2022, με αφορμή τα 100 χρόνια από την Μικρασιατική Καταστροφή, τιμήσαμε την μνήμη του Νικολάου Πλαστήρα, των νεκρών Βουνεσιωτών της Μικρασίας, όλων των πεσόντων ονομαστικά από τους Βαλκανικούς Πολέμους μέχρι τον Γ. Μπαλταδώρο το 2018. Δημιουργήσαμε μνημείο, ανακατασκευάσαμε την πλατεία Μορφοβουνίου, αποκαταστήσαμε την ιστορική αλήθεια στην προτομή Πλαστήρα, ανακαινίσαμε το Μουσείο Πλαστήρα στο Μορφοβούνι και αποδώσαμε νέους χώρους.

Το 2023, με αφορμή τα 80 χρόνια από το κάψιμο των χωριών από τους Ιταλούς και Γερμανούς κατακτητές, αναγνωρίσαμε Μαρτυρικό τον Δήμο Λίμνης Πλαστήρα. Τιμήσαμε με εκδηλώσεις τα θύματα της θηριωδίας, εκδώσαμε συλλεκτικό τεύχος της «Ιστορήσης», (4/2023) φέροντας για πρώτη φορά στη δημοσιότητα σπάνιες φωτογραφίες και άγνωστα ντοκουμέντα. Δημιουργήσαμε μνημείο εις ανάμνηση του καψίματος του χωριού μας το 1943 από Ιταλούς και Γερμανούς κατακτητές, το οποίο φιλοτέχνησε ο κ. Ράινερ Φεστ, επώνυμος Γερμανός γλύπτης, εμφανής ο συμβολισμός.

Συνέχεια στη σελίδα 2

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΑ

γράφει ο Καλαντζής Δημήτριος
Χημικός μηχανικός

Με αφορμή την συζήτηση για τη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας, ως κάποιος που γνωρίζει το αντικείμενο τόσο σαν διδασκόμενος και πάνω από μια δεκαετία στο τεχνολογικό πανεπιστήμιο Βερολίνου ως διδάσκων από βαθμό που η τωρινή και οι προηγούμενες κυβερνήσεις ελάχιστα για την υποστήριξη τους μερίμνησαν, βρίσκονται σε άσχημη κατάσταση. Τούτο είναι για μένα ένα σαθρότατο εγχείρημα, διότι όταν δεν φροντίσω κάτι δικό μου ή δεν το θεώρησα ποτέ δικό μου, είναι φυσικό να ατονεί και να καταστρέφεται. Κι όμως παρ' όλα αυτά, βλέπουμε σήμερα στον ευρωπαϊκό χώρο ότι, χιλιάδες απόφοιτοι αυτών των κατηγορημένων ιδρυμάτων να προτιμώνται από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις και τις δημόσιες υπηρεσίες και χωρίς κανένα πρόβλημα να τους προσφέρουν αξιολογότερες θέσεις εργασίας. Έχουν γεμίσει για παράδειγμα τα γερμανικά νοσοκομεία με νέους αποφοίτους Έλληνες γιατρούς, οι οικοδομικές επιχειρήσεις με μηχανικούς κι αρχιτέκτονες, τα οικονομικά ινστιτούτα με ελληνοσπουδαγμένους σε τούτα τα κατασκευοφανήματα από κυβερνητικούς κι όχι μόνο, κυρίως οπαδούς των κομμάτων εξουσίας, ιδρυμάτων.

Η ιδιωτικοποίηση κρατικών υποδομών τρέινα, ταχυδρομεία, μονάδες ύδρευσης πόλεων, κ.λ.π., δεν επέφεραν ούτε τη μείωση των τιμών που επαγγέλλονταν, ούτε την καλύτερη υπηρεσία της προσφοράς υπηρεσιών σε χώρες της Ευρώπης, με αρχής γενομένης της Αγγλίας. Αντιθέτως έφεραν πολύ άσχημα οικονομικά και παροχής υπηρεσιών αποτελέσματα για τον μέσο πολίτη. Βλέπε Τραγωδία των Τεμπών. Μέσω αυτής γίναν όμως οι πλούσιοι επενδυτές, κυρίως υποστηρικτές της άκρατης φιλελευθεροποίησης της αγοράς, πλουσιότεροι και οι χρήστες, οι πολίτες των κρατών, φτωχότεροι κι όχι μόνο σε χρήμα, αλλά και σε παροχή, για τους ίδιους φυσικά, υπηρεσιών. Το να μας λένε ορισμένοι ότι στην τσαρική Ρωσία ίδρυσε κάποιος ιδιώτης το πρώτο πανεπιστήμιο, μπορεί να είναι ιστορικά σωστό, ως εγχείρημα υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων είναι απόλυτα άστοχο. Και δεν είναι εγχείρημα, διότι νομίζω ότι κανείς μας δεν θέλει να επιστρέψει στο δουλοπάροικο καθεστώς της τσαρικής Ρωσίας κι όχι μόνο, όπου ο πολίτης δεν είχε απολύτως κανένα δικαίωμα και πουλιούνταν μαζί με την έκταση που εργαζόταν, σήμερα.

Ας δούμε όμως στην πράξη τι σημαίνει ιδιωτικό πανεπιστήμιο.

Πολύ υψηλό κόστος διδασκτρων σε μια ελληνική κοινωνία, όπου ο μέσος πολίτης αδυνατεί να πληρώσει ενοίκιο, δόσεις δανείων, τα προς το ζην και ρεύμα. Η άλλη δυνατότητα είναι η δανειοδότηση του σπουδαστή από τις ίδιες τράπεζες των ιδιωτικών πανεπιστημίων και η πληρωμή των διδασκτρων του μετά τις σπουδές, για κάποιον που δεν έχει χοτρό πορτοφόλι.

Όλα τα ιδιωτικά πανεπιστήμια χρηματοδοτούνται από τον κρατικό κορβανά μέσω γενναίων κονδυλίων. Έτσι καλείται ο μέσος πολίτης, μέσω των φόρων που πληρώνει, να χρηματοδοτεί το ιδιωτικό πανεπιστήμιο, δηλαδή τούς γόνους πλουσίων οικογενειών επιπλέον, σε ένα πανεπιστήμιο, στο οποίο ο γιός του ή η κόρη του ποτέ δεν θα μπορέσει να το πλησιάσει. Την πενταετία 2018-2022 τα 10 μεγαλύτερα ιδιωτικά πανεπιστήμια των ΗΠΑ πήραν 33 δις \$ από τα κρατικά ταμεία (7 δις \$ το Στάνφορντ, 5,9 δις \$ το Columbia, 3,3 δις \$ το Harvard κλπ). Επιπλέον κέρδισαν 12 δις \$ μέσω φοροαπαλλαγών (βλ. open-thebooks.com). Ανάλογα ποσά, χρήματα των φορολογουμένων πολιτών, δαπανούνται για αυτά και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες ετησίως.

Δεν πρόκειται να προσφερθούν, ούτε προσφέρονται στα υπάρχοντα ιδιωτικά Πανεπιστήμια στη Γερμανία, όλες οι ειδικότητες από τους κυρίους επενδυτές, παρά μόνο αυτές που θα επιφέρουν χρήμα.

Η ελευθερία σκέψης κι αντίδρασης από τους φοιτούντες σε πιθανές αποφάσεις χρηματοδότη, ακόμα και για απλές ενδοπανεπιστημιακές ρυθμίσεις, είναι σε αυτά ίσο με το μηδέν.

Δεν υπάρχει η δυνατότητα για έρευνα σε τομείς που για τον μέσο πολίτη και την κοινωνία είναι ουσιαστικές και χρήσιμες, αλλά μόνο σε αυτές που οι χρηματοδότες βλέπουν για τους ίδιους στο άμεσο μέλλον κέρδη.

Τεράστια επίδραση των χρηματοδοτών στην επιλογή θεμάτων και περιεχομένων των σπουδών, που εξυπηρετούν μόνο τους ίδιους ή τις εντολοδότες εταιρίες, χωρίς να ανέχονται αντίλογο η κοινωνικό έλεγχο.

Φοιτητές των δημοσίων πανεπιστημίων έχουν περισσότερες ελευθερίες στη έρευνα, τη σκέψη, την άποψη και στη δημιουργία κοινωνικών μοντέλων, μέσω ελεύθερης σκέψης για ένα καλύτερο μέλλον όλης της κοινωνίας, της οποίας όλοι είμαστε μέλη.

Φοιτητές των ιδιωτικών πανεπιστημίων, οι Πατρικοί, θα εισάγονται ανεξαρτήτως του βαθμού του απολυτηρίου τους, κάτι που δεν θα ισχύει για τους φοιτητές, τους Πληβείους, των δημοσίων πανεπιστημίων, αλλά με το εύρος του πογκιού της οικογένειας, τη στιγμή που οι άλλοι οι Πληβείοι θα ιδρώνουν για καλούς βαθμούς στο σχολείο. Αν τούτο δεν είναι διαχωρισμός και διάκριση του πολίτη με μέτρο μόνο το χρήμα και την επιρροή του, τότε τι είναι;

Συνέχεια στη σελίδα 7

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ: 37 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ

Αγαπητοί Συγχωριανοί, από σήμερα θα λαμβάνετε μαζί με κάθε νέα έκδοση και μια εφημερίδα φωτοτυπημένη, αρχής γενομένης με το πρώτο φύλλο που εκδόθηκε από τον Ιανουάριο του 1987!

Σε αυτό το πρώτο φύλλο θα βρείτε πολλές ιστορικές στιγμές του χωριού μας, καθώς και την απόφαση της έκδοσης δικιάς μας Βουνεσιώτικης Εφημερίδας.

Είναι πολύ έντονα τα συναισθήματα που αναδύονται διαβάζοντας τα πρώτα φύλλα της Βουνεσιώτικης Φωνής.

Η συγκίνηση μεγάλη.

Μας ξυπνούν μνήμες και η νοσταλγία είναι τεράστια.

Είναι συγκινητικά τα λόγια του Βάγια Τσούλα με αφορμή την έκδοση της εφημερίδας. Μέχρι τότε, το 1987, ήμασταν φιλοξενούμενοι και τα Βουνεσιώτικα Νέα γράφονταν τότε στην ΝΕΒΡΟΠΟΛΗ, την εφημερίδα του Μεσσηνικού. Η απόφαση για να εκδώσουμε δικιά μας εφημερίδα ήταν τολμηρή και καθοριστική.

Συνέχεια στη σελίδα 5

Ο Σύνδεσμος των Απανταχού
Μορφοβουνιωτών
& η Μορφοβουνιώτικη Φωνή
σας εύχονται καλό καλοκαίρι
& καλή αντάμωση στο χωριό!

Απρίλης - Μάης - Ιούνιος 2024
Αριθμός Φύλλου 96
 Τριμηνιαία Περιοδική Έκδοση
 του Συνδέσμου των Απανταχού Μορφοβουνιωτών
Ιδρυτής: Μάρκος Τσούλας

Ιδιοκτήτης:
 Σύνδεσμος των Απανταχού Μορφοβουνιωτών

Εκδότης:
 Σπύρος Κοντοστεργίος

Διευθυντής:
 Γιώργος Βασιλούλης

Την εφημερίδα επιμελείται Συντακτική Επιτροπή που την απαρτίζουν τα μέλη του Συνδέσμου των απανταχού Μορφοβουνιωτών

Κωδικός: 214547

Ηλεκτρονικός Σχεδιασμός: Γεώργιος Γέρμανος

Η Μορφοβουνιώτικη Φωνή δέχεται για δημοσίευση πρωτότυπα θέματα με περιεχόμενο επιστημονικό, εγκυκλοπαιδικό, επικαιρότητας, κοινωνικό, ψυχαγωγικό. Δεν επιτρέπεται η δημοσίευση ύλης που αναφέρεται σε προσωπικά θέματα ή περιέχει φράσεις, λέξεις ή εικόνες που μπορούν να προκαλέσουν δυσμενή σχόλια και αντιπαραθέσεις.

Τα δημοσιευμένα κείμενα εκφράζουν απόψεις των συντακτών και όχι απαραίτητα την εφημερίδα και τον Σύνδεσμο.

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: morfonuni@yahoo.gr

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Αγίας Αναστασίας 5, Περισσός - Νέα Ιωνία, Τ.Κ. 142 32, Αττική
 Τηλέφωνο 210 2522596, Fax 210 2518283

Εκτύπωση: Εκτυπωτική Καρδίτσας IKE
 2441020257 - ektgr@otenet.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

	Ευρώ
Βασιλούλη Σπυριδούλα Αθήνα	50
Γκιούρης Σωτήριος Καρδίτσα	50
Καλαντζής Πολύβιος Αθήνα	30
Καπερώνης Απόστολος Αθήνα	50
Καφεντζής Βασίλειος Αθήνα	20
Κουτίνος Γιώργος Αθήνα	100
Κουτσώνα Ξ. Παρασκευή Καρδίτσα	20
Λατίνος Φώτης Αθήνα	150
Μπατζογιάννης Θανάσης Βόλος	50
Νάνος Απ. Παναγιώτης Αθήνα	20
Ξυνόγαλος Θωμάς Αθήνα	20
Πολύζος Θωμ. Απόστολος Αθήνα	100
Σακελλαρίου Δημ. Οικογένεια Αθήνα	50
Σανιδάς Απ. Γιώργος Χαλκίδα	50
Τσιάμης Ηλίας Αθήνα	30
Τσιρογιάννη Αικατερίνη Αθήνα	20

**ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΑΣ ΣΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK
 ΣΤΟΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕ IBAN
 GR 460140 3610 3610 0200 2012 249**

**Να συμπληρώνετε απαραίτητα
 το ονοματεπώνυμό σας.**

ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ ΚΤΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Συνέχεια από το εξώφυλλο

Το 2023 με αφορμή τα 80 χρόνια από την έναρξη του Κατοχικού Εμφυλίου στο Βουνέσι, το 1943, επιχειρήσαμε να αποδώσουμε τα 61 ονόματα των νεκρών του Εμφυλίου, από το 1943 μέχρι και το τραγικό 1967, μέσα από ένα Μνημείο Εθνικής Συμφιλίωσης, Δυστυχώς όμως, εκλογικές σκοπιμότητες, αντιπολιτευτικοί τακτικισμοί, κομματικές αντιπαλοότητες, εμπάθειες προσωπικές (εννοείται έξω από εμάς), δεν μας επέτρεψαν να ολοκληρώσουμε την τοποθέτηση των ονομάτων, τα οποία είναι έτοιμα και θα γίνουν σε εύθετο χρόνο. Άλλοι ευθύνονται για τον «μυν» άλλος χρεώνεται το αποτέλεσμα...

Το 2024, με αφορμή τα 50 χρόνια από την εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο και την συνεχιζόμενη Κατοχή σημαντικού τμήματος της πατρίδας μας, ετοιμάζουμε εκδηλώσεις, περισσότερα προσεχώς.

Υπάρχουν άλλες σπουδαίες δράσεις, όπως **οι δωρεές Βιβλιοθηκών στο Δήμο**. Σε τρία χρόνια ο Δήμος εξασφάλισε τρεις οργανωμένες βιβλιοθήκες, του Ελευθερίου με 1250 βιβλία, του Ν. Βαρδιάμπαση με 3.500 βιβλία, άλλων δωρητών που θέλουν την ανωνυμία πλέον των 1.000 βιβλίων,

όπως και 27 εικαστικά έργα του ζωγράφου Άρη Σαμαράκη, ο οποίος κατάγεται από το Βουνέσι. Μόνο τυχαίες δεν είναι οι δωρεές από μη Βουνεσιώτες στο Δήμο μας.

Πρόσφατα δημιουργήθηκε το Ψηφιακό Ελληνομουσείο του Μέλλοντος, όπου ήδη υπάρχουν εφημερίδες των Συλλόγων (Νεβρόπολη, Μορφοβουνιώτικη Φωνή, κ.α.) καθώς και βιβλία τα οποία διατίθενται ελεύθερα στο αναγνωστικό κοινό.

Τέλος, ως συγγραφέας ο δήμαρχος Παναγιώτης Νάνος, έχει αποδώσει στις επόμενες γενιές βιβλία με σπουδαία θέματα, από τον Ν. Πλαστήρα, βιβλίο με CD για τα κάλαντα του Βουνεσιού, βιβλίο και 2πλό CD για τον Διπλό Χορό, βιβλίο και 3πλό CD με ήθη έθιμα, τραγούδια του αρραβώνα και του γάμου, άλλα 10 CD με δημοτικά τραγούδια, βιβλίο για το μοναστήρι της Αγίας Τριάδας Βουνεσιού, παραλείπουμε ποιητικές συλλογές και βραβευμένα μυθιστορήματα, ανακοινώσεις σε συνέδρια και ημερίδες, τον σχεδιασμό του Αναπτυξιακού Σχεδίου Αγράφων, το Υπαίθριο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, θεματικά και άλλα πάρκα που αλλάζουν την περιοχή της Λίμνης Πλαστήρα.

Ενδεχομένως κάποιος να πει ότι αυτά είναι «λίγα» και ισοδυναμούν με «μυν», αλλά ας αναγνωριστεί ότι διοικήσαμε κάτω από αντίξοες συνθήκες, με κορονοϊούς και «Ιανούς», με «Ντάνιελ», με καθιζήσεις χωριών και οικισμών, με καταστροφές απίστευτες. Ποτέ ο τόπος μας δεν γνώρισε τόσες καταστροφές σε ειρηνική περίοδο, μόνο σε πολεμικές καταστάσεις.

**Γραφείο Τύπου
 Δήμου Λίμνης Πλαστήρα**

ΝΕΑ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΩΤΩΝ

ΒΟΛΟΣ (ΜΑΓΝΗΣΙΑ)

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ

Το χορευτικό του συλλόγου μας πραγματοποίησε 4 εμφανίσεις (16, 17, 23 και 27 Μαΐου) στις εκδηλώσεις

Μαΐου στο camping «ΣΥΚΙΑ» στην Κάτω Γατζέα Πηλίου. Παρουσιάστηκε πλήρες πρόγραμμα παραδοσιακών αλλά και λαϊκών χορών από όλη την Ελλάδα σε γκρουπ ξένων τουριστών (Γερμανών, Ολλανδών και Αυστριακών) κρατώντας πάντα ζωντανή και προωθώντας τη μουσική μας παράδοση. Η παρουσία του χορευτικού ήταν άψογη προκαλώντας ενθουσιασμό στους τουρίστες που παρακολούθησαν τους χορούς. Στο τέλος των παραστάσεων οι περισσότεροι των θεατών σηκώθηκαν για χορό, αποδεικνύοντας με αυτό τον τρόπο την άκρως επιτυχημένη παρουσία μας.

Αξίζει να αναφέρουμε εδώ την άριστη σχέση και συνεργασία του Συλλόγου μας με τους ιδιοκτήτες του camping «ΣΥΚΙΑ», η οποία κρατάει πάνω από 20 χρόνια και είμαστε σίγουροι ότι θα συνεχιστεί και στο μέλλον.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕΛΩΝ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΥ

Το χορευτικό έτος ολοκληρώθηκε με μία όμορφη συνάντηση των μελών του χορευτικού στο τσιπουράδικο Ψαροπούλα στη Νέα Ιωνία του Βόλου. Φυσικά αν δοθεί η ευκαιρία για κάποιες εμφανίσεις σε εκδηλώσεις, όλοι δήλωσαν έτοιμοι για συμμετοχή.

Το ραντεβού για το νέο χορευτικό έτος δόθηκε για τον Σεπτέμβριο. Για

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΛΩΝ

Γρηγορίου Φωτεινή 50 ευρώ
 Κοντοστεργίος Βαγγέλης 20 ευρώ

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ

Υπενθυμίζουμε ότι όσοι Βουνεσιώτες του Βόλου επιθυμούν να επικοινωνήσουν με τον Σύλλογο μπορούν να

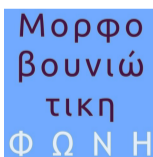
τις λεπτομέρειες (ημέρα και ώρα) θα υπάρξει ανακοίνωση στη σελίδα του συλλόγου στο facebook αλλά και σε επόμενο φύλλο της εφημερίδας. Φυσικά όποιος ενδιαφέρεται θα μπορεί να ενημερωθεί και τηλεφωνικά από τα μέλη του ΔΣ που δημοσιεύουμε κάθε φορά στην εφημερίδα. Ελπίζουμε σε ακόμη μεγαλύτερη συμμετοχή του χρόνου. Καλό καλοκαίρι!

ΤΟ ΔΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

απευθύνονται στα τηλέφωνα:
 6974785222 – Σταμογιώργος Ηλίας
 6977680825 – Βασιλούλης Κων/νος
 6979506161 – Κατσακιώρη Σοφία

Ευχόμαστε σε συγχωριανούς και φίλους καλό καλοκαίρι και καλή αντάμωση στο όμορφο και αγαπημένο χωριό μας!

ΤΟ ΔΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Η εφημερίδα είναι δική σας! Στείλτε μας τα νέα σας, τις απόψεις σας, τις παρατηρήσεις σας στο email

morfonuni@yahoo.gr

ή στη σελίδα μας στο Facebook μέχρι τις 10 Σεπτεμβρίου 2024 ώστε να δημοσιευθούν στο επόμενο φύλλο.

ΔΙΑΦΗΜΙΖΟΜΕΝΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

Παρακαλούμε τους διαφημιζόμενους επαγγελματίες να συνδράμουν στην έκδοση της εφημερίδας στον λογαριασμό με αριθμό IBAN GR 46 0140 3610 3610 0200 2012 249

ΤΡΑΠΕΖΑ ALPHA BANK

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ ΤΑ ΑΓΡΑΦΑ

Αποστόλης Δ. Καπερώνης
 Μεσσηνικολίτικα λουκάνικα με πράσο
 Τμώλου και Γρηγορίου Ε' 74
 Βύρωνα

Τηλ.: 210 76 66 375

Οικ.: 210 76 59 336 & 210 76 61 713

Προμηθέας
 Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ, ΟΤΑΝ ΤΟ ΘΕΛΕΤΕ

ΣΧΟΛΙΚΑ | ΧΑΡΤΙΚΑ | ΒΙΒΛΙΑ | ΤΣΑΝΤΕΣ | ΕΙΔΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ | ΕΠΟΧΙΚΑ | ΔΩΡΑ | ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ Η/Υ & ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ
Ι. ΚΟΡΟΜΠΙΛΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε. - ΝΕΑ ΑΓΟΡΑ - ΚΑΡΔΙΤΣΑ - 2441025226 - info.epromitheas@gmail.com - www.e-promitheas.gr

ΟΙ ΚΑΛΙΣΤΑΔΙΣ

Το παρακάτω κείμενο είναι παρμένο από το «*Εν Καναλίους Λεύκωμα Ενθυμήσεων*» του Συλλόγου Καναλιωτών Βόλου. Επειδή η γλωσσική προφορά αλλά και τα έθιμα των Καναλιωτών είναι ίδια με τα δικά μας, θεώρησα σκόπιμο να σας μεταφέρω το ενδιαφέρον αυτό κείμενο που περιγράφει το έθιμο του «καλέσματος» στο γάμο με την «κόφα», όπως ακριβώς επικρατούσε μέχρι τη δεκαετία του '70 και στο χωριό μας. Το κείμενο περιγράφει την περιπετειώδη διαδικασία του καλέσματος που ανέλαβαν δυο νεαροί Καναλιώτες. Πιστεύω πως οι παλιοί τουλάχιστον, θα ανασύρουν νοσταλγικές μνήμες από το παρελθόν. Οι νεώτεροι θα εμπλουτίσουν τις γνώσεις τους με ένα ακόμη έθιμο που χάθηκε. Το κείμενο είναι αρκετά μεγάλο, αλλά όποιος έχει την υπομονή να το διαβάσει ολόκληρο, πιστεύω πως στο τέλος θα αποζημωθεί.

«Του βράδ(υ) στου σπίτ(ι) δεν είχα όριζ(η) για κουβέντα. Έκατσα κι πιλικούσα μ'ένα κουλουκουτρών(η) μια φούρκα από φρουζυλιά για να φκιάσου κινούργγιου λάστιχου.

Μ'είδι η μάνα βαλαντουμένου κι τού'χι έτοιμου του καλό του νέου:

-«Ταχιά σα θελ'ς, να πααίν'ς κατ στου μάρμπαΜήτσου, παντρέθουν του Νίκου κι θέλουν πιδιά για καλιστάδ(ις).»

-«Άλειψέμι νια φέτα μ'αρμύρα κι θα πάου» είπα, δίχους ν'αφήκου στην άκρια τα σκυλέτια μ'.

Πήρι ένα βλουγουδάκ(ι) η μάνα, απού καθάρου ψουμί, τ'άν'ξι στα δυο κ'νω του πασάλιθι, διάταξι κιόλας.

-«Να πάρ'τι τα σπίτια με την αράδα. Δε χρειάζιτι ούτις ανάγκασμα, ούτις χασουμέρια. Τηράτι να αναχά καλά μη κι αστουχεισ'τι καέναν ακάλ'στουν κι έχουμι τίπουτα παραξηγήματα!»

Την άλλ(η) τη μέρα χαράματα, το 'κουψα για τα Γακέικα, ινώ η μάνα μι διάταξι ως τη ξώθυρα:

-«...Όμουρφα κι όχ(ι) παλαθουμάρις...»

Στου σπίτ(ι) του μάρμπαΜήτσου βρήκα να καρτιράει για την ίδια δ'λεια, η Σουφουκλής. Πάειναμαν μαζί στην ίδια τάξ(η) σχολείου, τρίτ(η) Δημοτικού θα να'νταν, κιαυτός κάθουνταν στου μπρουσ'νό απ'τα μένα θρανίου, αντάμα μι τουν Πάνου του Πόλια.

-«Ισείς τα δυο φτάνιτι, νια χαρά καλιστάδ(ις) είστι...ου χα!» μας φώναξι η θκια η Αριτή κι μας έδουκι ένα τιτράδιου μι γραμμένα μέσα στα φλάκα, τα ουνόματα για κάλιση.

-«Ια, απ' αφνά ιδώ τα σπίτια είνιτις ούλ(οι) προυσκαλιμέν(οι)...» μας ουρμίνιψι «...Μόλις καλνάντι, να του ζ'βάτι τ'όνουμα κι ότις σπία δε ξέρ'τι κατιπού είντα, να ρουτάτι, μην αντρέπιστι, γάμου έχουμι!»

-«Ξέρουμι μείς θκια, ξέρουμι!» είπαμαν κια οι δυο μι νια φουνη.

-«Α τα πάρουμι ούλα παρανταριά, δε αφήκουμι ούδι μ'σο!» φώναξα στου Σουφουκλή για να τ'ακούσ(ει) κι η θκια, να ησυχά(ει).

-«Η Μανώλ'ς μι τα λία, χιζί(ζει) ανόια κι κατώια...» μουρμούρ'σι αυτή «...Πάρτι δω κιαυτό του κουνέτου κι όποιου καλνάντι, να τουν κερνάτι να πχει», μας δασκάλιψι μιτά κι μας έδουκι ένα μιγάλου μπουκάλ(ι) γιουμάτου μαύρου κρασί.

Ξικίν'σαμεν μεσ' στη τριλή χαρά, στα σίγουρ(οι) ότις θα τα καταφέρουμι, αν κι η κιδός μας τα χαλνόςσι κάπου, νιας κ'ήταν ζαμπούν(ι)κους κ'έκανι ψόφου. Σακιάσκαμαν για τα καλά, αλλά κι πάλι ανατσουτσουρώθ'κι η τρίχα μας σα βγήκαμαν απ' τη ζισασιά. Είχαμαν όμους τέτχιοια χαρά κι τόσου ζήλου απ' ποιος του λουγάριαζι του κρύου;

Απ' του Γιανν(η) τ'Αλάφ(η) ανέφκαμαν τα σκαλιά κι βγήκαμαν στουν καλό του δρόμου. Κάλισάμαν δώθι κείθι κάμπουσα σπίτια όταν σ'μα στη Βρύσ(η) προυτού τουν Κατσόγιαννου, αρχίν'σι να σιτιζ(ει) κι να φ'σάει ένας παγουμένους αέρας.

-«Ιέρα διάτανι, τώρα βρέθ'κι να βρέξ(ει)!» μουρμούρ'σα σα μι θάρισαν καναδυό ψιχάλις στου κούτιλου.

Πέρασάμαν μι φόρτσα τη Βρύσ(η) κιαπ' τα σκαλάκια στου Βακούφκου πήραμαν τουν ανήφουρου. Ικείς σιαπάν κι μόλις έφτασάμαν στα σπίτια σ'μα στου Φτιλιά του Γκουνταλά, απάν απ' νόμ'σαμεν ότις σταμάτ'σι η ψιχάλα, κρυάδισι για τα καλά κι του γύρ'σι σι κουκουσιάκου!

Τρίπουσάμαν να φ'λαχτούμι για λίγου σι νια αχυρώνα γιατί η αέρας δυνάμουσι κι του κρύου πρόνιαζι ως του κόκαλου. Είχαμαν ένα σουρό σπίτια ικεί τ'όρια για κάλιση αλλά η κουκουσιάκου δε μας άφ'νι να ξιμυτήσουμι! Καπ-καπ έτσουζάμαν κι κανιά ντζούρα κρασί μπάκι ζισαθούμι νια τρίμα αφού η αχυρώνα έμπαζι απού παντού.

-«Κάτσια που'δω μιριά Σουφουκλή, απ' δε του καναλιζ(ει) τόσου.»

-«Μπα, σήκου, α τα πάρουμι ούλα παραμά-

ζουμα στ'αγγήγουρα ...Α κάνουμι ένα ντου να ξιμπιρδέουμι, για δε βλέπου να σώνουμι!» μι φώναξι η Σουφουκλής κι ανασήκουσι τα γιακάδια.

Μόλις ξιμύτ'σαμεν απ' την αχυρώνα, αρχίν'σι ένα ντουρλαπόχιου απ' δεν έλιγι να σταματήσ(ει) μι τίπουτα! Απού αστρέχα σι αστρέχα είμασταν αλλά όσου κι να φ'λαχτείς, λ'τσίδ(ι) στου τέλους γίγκαμαν. Ιγώ κράταγα του τιτράδιου μι του μουλύθ(ι) κι ζ'βούσα τα ουνόματα, ινώ η Σουφουκλής είχι παραμάσκαλα τη μπουκάλα κι κινούσι τουν κόσμου. Αριά αριά συνάλαζάμαν για να δούμι τι είνι καλύτερα, αλλά μήτι μπουκάλα κρατούσις μήτι τιτράδιου, τα χέρια ξιπιάζαν! Τα θκα μ' δεν είχαν δύναμ(η) ούτι του μουλύθ(ι) να πιάσουν, να ζ'βούσου τα ουνόματα. Δε τα ίνουθα ντιπ τα δάχ'λα. Τέτοιου τριμουκουκούρ'σμα δε ματατράβ'ξα! Τα δόντια έτριμαν κι βαρούσι τ'όνα τ'άλλου σα ταρατόρ(ι)! Κάθι τόσου χουχουλιάζάμαν μι τα χνότα μας τα κουτσιαιασμένα χέρια μας μπάκι ζισαθούν νια τριμούλα. Μαναχά όμους μι τουν αγνό, απού να καταλάβ'ς ζισασιά; Καταπούνιασάμαν!

Είχαμαν κιόλας κίν(ει) ουλόκληρ(η) κύκλα στου χουριό κι δώσι πάρι έφτασάμαν στα σπίτια τα παναθέ απ' του Καρκατσιόλ(ι). Ικεί δεν άντιξάμαν άλλο του στάλιασάμαν σ'ένα χαιάτ(ι), απουκάτ σι καναδυό παλιουσιόγκια. Στρέχιασάμαν ικεί σύριζα στουν τοίχου να φ'λαχτούμι λίγου απ' του θόρζ'μα, ματατσουζουντας καμπόσις καταπιχίς κρασί.

-«Φέρι να σθαγγανίσου ακόμα μία!»

-«Μαργών'ς;» μι ρώτ'σι η Σουφουκλής.

-«Όρι ξιπιάσασα...» μουρμούρ'σα τρίβουντας τα χέρια μ', τα ξυλιασμένα «...μ'έπιασι νια θιρμασιά, ένα ρίγουμα, τι ρουτάς, δε γλεπ'ς; Νια φουτιά μαναχά μας σών(ει)!...Οόπου κρύου! Ψόφους, πιθαμός!»

-«Να προυθούμι νια τρίμα γιατίς κι μένα κ'λάθ'καν τα δάχ'λα, δε τα ινώθου ντιπ, κρουστάλλιασαν!» συμφών'σι η Σουφουκλής ινώ μ'έδειχνι τα κατακόκκινα χέρια τ'.

Έμασταν σουρό καμπόσα άβριχτα τσάνκα, αλλά δεν είχαμαν φουτιά.

-«Σύρι ιδώια απουκάτ, στου 'κόν'σμα στου Κουτση...» μι λέει η Σουφουκλής «...κι φέρι σπίρτα, να τα τσουζουμι.»

Έκανα ένα μουρμπούλουμα, όσου καλό μουρούσα κι πήρα τουν κατήφουρου χουρίς πουλλές κουβέντις. Στου 'κόν'σμα ήταν αναμμένου του καντ'λάκ(ι) κι δίπλα είδα ένα καταλιριασμένου απού λάδια κ'τάκ(ι) μι σπίρτα. Σάματις είχαμ δύναμ(η) τα δάχ'λα μ' να τ'ανόιζου; Του κλουκώτ'σα μαναχά να μ'ντου άδειου κι 'φτυχώς είχι μέσα καμπόσα. Απέρασι νια ιδέα απ' του μυαλό μ' μπάκι είνι αμαρτία π'τα παίρνου...ι, τι στα κουμμάτια σκέφ'κα μιτά, σπίρτα παίρνου δε κλέθου λιφτά...Κίόσα πριρσέψουθι να τα γυρίσου πίσου. Τα χούφτουσα κι έκουψα τουν ανήφουρου.

Βρήκα του Σουφουκλή να έχ(ει) νια τρακάδα κουτσιαιλιδια κι τσάνκα μαζουμένα. Μόλις όμους άν'ξαμαν του κ'τάκ(ι), τα πλιότιρα σπίρτα ήταν καμένα, δίχους σπιρτάδα. Πάλι καλά απ' θρέθ'καν κι καναδυό τρία σόικα.

Του πρώτου πρώτου πάει τζιούφιου. Του δευτέρου άναψι αλλά μι δάβλιασι τα δάχ'λα δίχους να μπουρέσου να μάψου φουτιά τα τσάνκα.

-«Φτου ρα να πάρ(ει) η διάτανους, ούλα θριμένα είντα!...» φώναξα απιλπισμένα τηρώντας του Σουφουκλή «...Ενα σπίρτου απομ'νι κι πάει τέλιψαν!»

-«Άμα δε θρουόμι στιγνό φλάκου, δε γένιτι τίπουτα» είπι αυτός.

-«Α ξέσκα ρα απ' του τιτράδιου, τι τα φ'λάμι, για έχους;» τουν φώναξα ανασαίνουντας θαριά.

-«Μ'σο λιφτό κι ξισκάου απού ιδώια, απ' τα'χουμι σθημένα τα ουνόματα.»

-«Αι, άι, μη χασουμινάς, ξιπιάσάμαν!» φώναξα ινώ κρατούσα κιόλας του τιλιφταίου σπίρτου αναμμένου στου χέρ(ι).

Ξισκάει ταγγήγουρα ένα φλάκου η Σουφουκλής, τουν μπάξου 'γω φουτιά κι τουν χώνου απού κατ απ' τα τσάνκα. Έτσι είδαμαν λίγου ζιστούλα. Αυτό όμους απ' δεν είδαμαν, ήταν η πίσου μιριά απ' του φλάκου, όπ' ήταν ούλα άσθητα τα ουνόματα. Σα να μη έφτανι όμους αυτό, σι λίγου χρειάσκαμαν κιάλλου χαρτί γιατί πήρι να σθής(ει) η φουτιά.

-«Ια... ιτούτσου δω η φλάκους... είντους μι λίγα μαναχά ουνόματα απρουσκάλιστα» είπα κουμπιάζουντας, καρτιρώντας τι θα πει η Σουφουκλής.

-«Δε μπα να κουμπουριαστούν, α τσιούξτου τώρα κι δε τ'αστουχνάου ιγώ τα ουνόματα, έχου θυμητ'κό καλό» είπι η Σουφουκλής μι του πουλύ μυαλό.

Δε τουν πουλυπιστιψια νιας κι στου σχουλείου ήταν τρία π'λα κ'ένα τσιόν(ι), αλλά τώρα ιδώ μι θόλιθι πουλύ αυτό. Πάντους διάθασάμαν φουναχτά μία φουρά τα ουνόματα, μπάκι τα μάθουμι παπαγαλία κι σι λίγου γίγκι στάχτις κι του δευτέρου φλάκου!

Ζιστάθκαμαν νια χαρούλα, τσουρτσούνσαμεν κι λίγου ακόμα κρασούλ(ι) κι άντι μιτά να θυμ'θούμι απ'όξου ούλα τα ουνόματα π'απόμ'ναν για κάλιση! Είμασταν όμους τώρα λιθέντις κι καραμπουζουκλήδ(ις), στιγνουμέν(οι) κι ζισαμέν(οι)! Μπουρμπουλώθ'καμαν μιτά για τα καλά, σήκουσάμαν κι τσι κάλιτσι, δένουντας του ταιριτόσκ'νου απάν στου γόνα κι ξικίν'σαμεν! Άφ'σαμεν την αστρέχα κι ματαπήραμαν σθάρνα τα σπίτια...πτούθ'καπ'την αρχή! Μιτά όμους απού καναδυό τρία καλέσματα, «τι 'χις Γιάνν(η), τι 'χα πάντα!» Τα χέρια μας ήταν σα να μη ζιστάθ'καν πουτές! Κουτσιάλιασαν. Μας πήραν οι μύξις τουν κατήφουρου.

-«Α θυμεις, πόσα έχουμι ακόμα Σουφουκλή;»

-«Αυτόια μπρουστά μας του Νώντα κι πάει τα μιτίσαμεν, αφού μπιτ'σι κι του κρασί...Α τήρα σταλιά δε θγάν(ει)!» είπι η Σουφουκλής κι μ'έδειξι την άδεια μπουκάλα κρατώντας την τ'ανάπουτα ανοιχτή δίχους βούλουμα.

Του'ξερι κι αυτός κι γω ότις απομ'ναν ένα σουρό σπία ακάλισα, αφού του πλιότιρου του κρασί, μείτις του ήπιαμαν, αλλά δε μας σύμφιρι τώρα να του παραδιχτούμι νιας κι μι του ρίγουμα απ'μας έπιασι έτριμάμαν σα γυφτούλια! Ιδώ ήμασταν για πιθαμό, τι ντζιάπ(ι) θα δώκουμι στη θκια την Αριτή θα λουγάριαζάμαν;!

-«Μπάκι αστόξαταν καέναν αγιέμ;» μας ρώτ'σι η θκια η Αριτή μόλις γύρσαμεν κ'έκατσάμαν λίγου να ζισαθούμι.

-«Μπάτά...πήγαμαν ουλούθ(ι)!» είπαμαν μι νια φουνη.

-«Σας έσουσι του κρασί;»

-«Ο ρι ντιπ ταμάμ ήρθ(ι)!»

Τα κούτσουρα στη γουνιά έφκιαζαν νια θράκα κι ζιστάθ'κι του κουκαλάκι μας, αλλά τώρα ιμάς δε μας χουρούσι η τόπους, γιατί κάθι λίγου κι λιγάκ(ι) μας ρουτούσι η θκια, αν κάλισάμαν τουν τάδι, αν κάλισάμαν του δείνα, τι σας είπι η ένας, τι σας είπι η άλλους κ'ένα σουρό πού κι πώς.

-«Τι θέλ(ει) κι τα ξουμπλιάζ(ει) τώρα;» μουρμούρ'σα στου Σουφουκλή.

-«Όρι φιρί-φιρί του πάει κι άμα δε φύβγουμι θα μας πιάσ(ει) απ' δε καλισάμαν ούτι τσι μ'σοί!» μι σφυράει στ'αφτί η Σουφουκλής.

-« Εε ρα, τι α χουλιάζουμι κι γιαυτό;...Λες κι δε α μάθουν ότις γένιτι γάμους; Κ' οι κότις του ξέρουν!»

Μιτά απού λίγις μέρις, έφτασι η παραμουνη απ' τα στέφανα. Στου σπίτ(ι) 'τοιμάσκαμαν ούλ(οι) για του γλέντ(ι) στου γαμπρό νιας κι απουκεί είμασταν σόι. Στη νύφ(η) θα πάειναν οι θκοι τ'ς οι συγγινειδ(ις).

-«Αιντι κουτσιουλίς μ', σών'τι τα φκιασιδ(ια), τόσου αργουστόλ'στις πρου'σαστι, νύχτουσι!» έβαλι τσι φουνές στα κουριτσια η μάνα μ', νιας κι δε ξικουλούσαν απ' του γυαλό'σμα μπρουστά στη "καλημέρα".

Έφτασάμαν μι τα πουλλά, στου σπίτ(ι) στα Γακέικα, όπ' είχι μαζουχτεί ένα κάρου κόσμους. Ιγώ του μυαλό μ' του'χα μη χάσου να φάου κána γλυκό, απ'όσα κινούσαν αράδα, κι την ιστορία μι τα καλέσματα σχιδόν την αστόξα. Κι λέου σχιδόν γιατί μ'απομ'νι ακόμα λίγου κρύουμα π'αυτό π'άρπαξα τότις. Θιρμάθ'κα κι για καναδυό μέρις είχα κριβατουθει, θήχουντας σα ν'ακόλ'σα καρκαλέτ(οι). Η πλάτη μ' είχι γίν(ει) κατάμαυρ(η), ντιπ γάνα, απ' τα γυαλιά απού μ'έριχνι αβέρτα η μάνα μ' να μι τραθήξ(ει) του κρύουμα. Κάθι βράδ(υ) ως π'να κουπέι η θήχας, μ'έβανι μπρουστά στου στήθους μία θιρμουμ'σούρα γιουμάτην σπρούχ(η) κι ζιστή στάχ(η) απ' τη γουνιά.

Τρουϊρώνντας απού δουμάτιου σι δουμάτιου, μπάκι ζουμπίσου κána τσιουκουλατάκ(ι) παραπάν, νασ' π'άκω νια θκια απ' κάθουνταν στη κάμαρ(η), να λέει:

-«...Μάρ(ι) Αριτή, κ'ιμάς να σι πω, δε μας κάλισάταν...αλλά ήρθαμαν...Ια, είπι κ'η Θιουδόης, απάν στην αναμουμππούλα θα μπιρδεύκαν κι...γιαυτό...»

-«Ούι, μάρ(ι) τι μι λες τώρα; Όχ(ι) κι δε σας κάλιση! Απ' τσι πρώτους σας είχα κιόλας κι του θυμώμι καλά να πεις! Ούι, ισάς θ'αστουχνούσα; Άπα-πά!»

-«Μάρ(ι), δε ξέρου ιγώ; Ξέρου, αλλά ια, στα λέου νιας κι άκ'σα κι τη Βριδικ(η) κι τη Μήστρα πο'λιγαν δε τσι κάλισάταν ...κιαπέ ποιος λουγάριαζι; Εε, ανθρώπ(οι) είμαστι, αστουχάμι...»

-«Ααα, μη του λες! Ξιχνιούντι αυτά τα πράματα; Άπα – πα!»

-«Απ'σι λέου ιγώ, μι του θάρρους π'σ'έχου, κι την αζαδέρφη σ' τη Ρίνα π'ανάμουσα ταπρουχτές στη θρύσ(η) του Καϊά κι τη ρώτ'σα, δεν ήταν καλισμέν(η) κι σα ντζουρουμέν(η) μι φάν'κι κιόλας!...Ψτυχώς μ'είπι ήταν μπουχτσού στη νύφ(η) κι την προυσκάλιση απουκεί...»

-«Ούι!...Σώπα μαρι!...Λες;»

Μιτά γνώρ'σα τη φουνη τσι μανάς μ':

-«Αι, αυτός η θκος μ' μι του Σουφουκλή θα φταίν'. Ποιος ξέρ(ει) τι έφκιαζαν οι αγγράδ(ις);...

Κι τουν ρώτ'σα κιόλας τουν χαζουσοτία. Τα κάλισάταν αρά ούλα τα σπίτια; Ούλα για ούλα μ'είπι, αλλά ια, σα να την ξιούσι την κασιδά τ' μι φαίνιτι τώρα...Κα τι πού να'ντους τώρα, να τουν θρω, να τουν ρουτήσου καλά... Α, καθέιστι να τηράδου...»

-«Μπιτι πιρίμις απ' τσι σουιάδ(ις), προυκουπή; Άρπα κόλα δ'λειά έφκιαζαν...» ακούσ'κι μια αντρικιά φουνη συμφουινώντας μι τη μάνα μ'.

Δεν ήθιλα ν'ακούσου κιάλλα! Χαντακώθ'κα ντιπ, καταντρουπιάσ'κα. Ούτι του τραπέζουμα πιρίμινα, απού'χι μακαρόνια μι κρέας, ούτι τίπουτα! Τα πώς να σι πιαστέι τέτχιου φαι! Τιταρταίους πυριτός μι ακόλ'σι! «Φέγα σπίτ(ι) γραμμή» πρόκανα μαναχά να ειδουποιήσου του Σουφουκλή κι κόβου κι γω πέρα, μη τουν είδατι τουν Παναή! Πάτ'σα για του σπίτ(ι) βουλιδα. Κουκουλώθ'κα μι τη βιλέντζα κι καμώθ'κα ντιπ του ζουρλιασμένου. Απού να μη κουλήσ(ει) ύπους όμους; Δε ξέρου κι γω πόσις ώρις πέρασαν, σα γύρ'σαν κι οι άλλ(οι) απ' του γάμου.

-«Δε σ'είπα γω, μη χουλιάζ(εις); Ιάτους ξιάπλα ιδώ είντους, ρουχνάει...» άκ'σα τουν πατέρα να ησυχάζ(ει) τη μάνα, απ' μουρμούρ'ζι:

-«Α σιούγκρα τουν, να μας πει...»

-«Αφείτι του πιδί να πλαιιάσ(ει)...Άι τώρα... Του πίστρουσα νια χαρά του στρώμα τ'!» μάλουσι η γιαγιά, ινώ ιγώ έπιρνα θαθιές ανάσις, τάχα σα ρουχούσα!

Την άλλ(η) όμους τη μέρα δεν άντιξι η μάνα μ' κι μι ρώτ'σι:

-«Ελα δω ρα μουρλέγκα, τι κασκαρίκια εκανάταν αυτοι τα καλέσματα, μι λες; Άφκαταν αρά μουρλάδια ούλου του γάμου απρουσκάλι-στου; Σιαπού στα κουμμάτια πλαλούσταν τόσις ώρις;»

Μ'έκουψι ιμένα όμους η γκλάβα μ'κι δε πιάσ'κα μπόφους!

-«Ούι, τι μας λες, μα;...» θάμαξα τάχα κι τη δικιουλουγία την είχα στου στόμα «...ικτός απού δυο σπίτια απ' βρήκαμαν κλειστά κι άλλα τρία... ένα ένα, α στα πω, του Φικλειδ(η), του Μάνθου κι του Φιλήμουνα, απού'χαν απουλ'μένα σκ'λια στην αυλή, ούλα τ'άλλα τα κάλισάμαν...Άμα δε πιστέβ'ς ρώτα κι του Σουφουκλή!»

-«Ιί σιώθ'κις τώρα, ρώτα κι τουν αδιρφό μ' τουν ψεύτ(η)!»

-«Άι μα, άντι τώρα, μη τουν μαλών'ς τουν κουτσιανάκου...» αρχίν'σι όπους πάντα να μι υποουστηρίζ(ει) η γιαγιά η Λισάβου «...του'χαμαν που του'χαμαν κατσιπουδιασμένου τόσις μέρις!»

Πήρα θάρρους ιγώ κ'έβγαλα γλώσσα, ξηρουβήχουντας γκούχου,γκούχου:

-«Άπουκεί μα, δε φτάν(ει) απ' ξιπιάσάμαν, ακούσουμι κι κουβέντις απουπάν;»

-«Νια δ'λεια σουστή, λιέου ιγώ, δεν κán'τι... Που'σαν Γιάνν(η); Στην Κρανιά. Τι έφκian;ς; Καντίπουτα!...» μουρμούραγι η μάνα αράδα, ινώ κατέβινη τη γλαβανι για δ'λειες στου κατώι.

-«Αι αγιέμ, άσθη να λέει, ξέρου ιγώ, δε υποουφέρνιτι εύκουλα του κρύου...» συνεχ'σι του υποουστήριμα η γιαγιά «...τι θαρρείς, την αρπάειζ'ς τη πούντα δίχους να του καταλάβ'ς κι απουμέν'ς μιτά ζαμπούν'κους, να τρεχ'ς σσι γιατροί! ... Για τιαυτό τζιαουνάου ιγώ αράδα, αλλά ποιος μι λουγαριάζ(ει); Α σι φκιάσου λίγου τίλου να ζισαθει τ'αντιράκ(ι) σ'!... έχου κι ένα τράειου τσιπ'ρου, να σι τριφου αυτοία μπρουστά...Ια, νια φουρά έναν τουν είχαν παραχουμένουν μεσ' στη κουπριά, να τουν συν'φέρου, απού'νταν ξιπιασμένους. Δυο μπρίκια πόντζ(ι) μουνουρούφ(ι) κατέθασι, να συνέρθ(ει)!...» κι αρχίν'σι του τραγουδ'μα η γιαγιά «...Κι η Χρήστους Κουτσιαιλόπουλους κι αυτός ξιπιασμένους, μέσα στου Δήμου τη κουπριά, ως του λιμό χουμένου!...» κι δώστου μιτά ιστουρίκις κι μύθικα για τσι κунηγοί απ' κουκάλουσαν στου Σκατιάρ(η) να πιάσουν χηνάρια κι μαυρόκουτις, για τα κρύα κι τσι παγουνιές του κουτσουΦλέβαρου κι για τα χιόνια του Μάρτ(η) γδάρτ(η) κι παλουκουκάφ(η)!

-«Δυο μπόια αγιέμ χιόν'ζι παλιά...» μουνουλουγουσι κι θαμαίνουνταν μαναχή τ'ς! «Δυο μπόια!!!»

Υ.Γ. Στο χρονογράφημα αναφέρεται πως έδωσαν στους δυο νεαρούς Καναλιώτες ένα μπουκάκι με κρασί για να πίνουσι δυο γουλιές οι καλεσμένοι. Το πιθανότερο είναι ο συντάκτης του κειμένου να εννοεί τη δική μας "κόφα", η οποία σύμφωνα με το **βουνεσιώτικο λεξικό** είναι: «Ξύλινο στρογγυλό πλακέ δοχείο, στολισμένο στην στενή κυλινδροειδή απόληξή του με λουλούδια, γεμισμένο με κόκκινο κρασί με το οποίο πήγαιναν από σπίτι σε σπίτι και καλούσαν στους γάμους. Ο κάθε καλεσμένος έπιανε την κόφα τη σήκωνε επάνω, έπινε δυο γουλιές κρασί και ευχόταν "η ώρα η καλή, καλά στέφανα". Με τον τρόπο αυτό, όταν κάποιος είχε ίωση, την μετέδιδε σε όλους τους χωριανούς, οι οποίοι τότε απέδιδαν το γεγονός στη "συρμή", δηλαδή σε επιδημία».

Επιμέλεια Γιώργος Βασιλούλης

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΙΑΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΠΡΟΩΘΕΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ – ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ COSWIG (ANHALT) ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Μία δυναμική και εξωστρεφής συνεργασία ξεκινά για τους Δήμους Λίμνης Πλαστήρα και Coswig (Anhalt) Γερμανίας. Ο δήμαρχος κ. Νάνος και συνεργάτες του πραγματοποίησαν ανταποδοτική επίσκεψη στο Δήμο Coswig του κρατιδίου της Σαξονίας- Άνχαλτ, όπου είχαν συνάντηση εργασίας με τον ομόλογό του κ. Axel Clauß, πολιτικά και διοικητικά στελέχη του εκεί Δήμου.

Κοινός στόχος είναι δράσεις και πολιτικές πρωτοβουλίες για την Οικονομική και Κοινωνική Ανάπτυξη, με προτεραιότητα την διεκδίκηση Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων. Στην αποστολή συμμετείχαν οι αντιδήμαρχοι η κ. Γ. Ποδημάτα, (Πολιτισμού), ο κ. Θ. Στεργιόπουλος, (Νεολογίας, Εκπαίδευσης) ο Γ.Γ. κ. Β. Μπράντζος, ο Βουλευσιώτης κ. Δ. Καλαντζής (σύμβουλος Περιβάλλοντος), ο Γερμανός γλύπτης κ. Rainer Fest, εθελοντής για την ανάπτυξη του Υπαιθριου Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στο Μορφοβούνι.

Ο δήμαρχος κ. Νάνος έθεσε στην κρίση των Γερμανών ομολόγων για την επόμενη πενταετία, επτά (7) άξονες για κοινές δράσεις, όπως:

1. Υλοποίηση υφιστάμενων Ευρωπαϊκών προγραμμάτων, όπως λ.χ. «Η Ευρώπη για τους πολίτες», «Ευρωπαϊκή Μνήμη», αδελφοποίησης των Δήμων, κ.α.
2. Συνεργασία των Δήμων με Πανεπιστημιακές Σχολές Ελλάδας/Γερμανίας κ.α. χώρες (ενδεικτικά Κύπρος και Ισπανία), για την εκπόνηση προγραμμάτων Ανάπτυξης και επανακατοίκησης των χωριών.
3. Εκπαιδευτικά προγράμματα «Erasmus» με πρωτοβουλία των Δήμων σε συνεργασία Σχολείων Α/θμιας και Β/θμιας Εκπαίδευσης Ελλάδας/Γερμανίας.
4. Συνεργασία των Δήμων για ανταλλαγή τεχνολογίας και καλών πρακτικών σε λειτουργικό επίπεδο και όπου αλλού είναι εφικτό.
5. Φιλοξενία παιδιών στις κατασκηνώσεις της «Νεράϊδας» του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα, φιλοξενία φοιτητών από Πανεπιστήμια της Γερμανίας στο πλαίσιο των Θερινών Ακαδημιών, καθώς και για πρακτική άσκηση.
6. Ανταλλαγές και συνεργασία μεταξύ Συλλόγων και άλλων φορέων με θέματα τον Πολιτισμό, τον Εθελοντισμό, τον Αθλητισμό.
7. Τουριστική προβολή κάθε Δήμου εκατέρωθεν για προώθηση ως προορισμό, για την αλληλογνωριμία και συνεργασία των δύο λαών.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ για το Δήμο Λίμνης Πλαστήρα συνιστά η έγκριση του Ευρωπαϊκού Προγράμματος Aqua Loops 4 Med, προϋπολογισμού 3.780.146 ευρώ. Το πρόγραμμα είναι τριετές και χρηματοδοτείται από το διαπεριφερειακό επενδυτικό μέσο καινοτομίας (I3) του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης.

Στο πρόγραμμα συμμετέχουν 13 Ευρωπαϊκοί εταίροι, μεταξύ των οποίων αυτοδιοικητικοί φορείς, πανεπιστήμια και ερευνητικά ινστιτούτα και επιχειρήσεις από 4 Ευρωμεσογειακές Περιφέρειες, ήτοι Καταλονία (Ισπανία), Μπασιλικάτα (Ιταλία), Αττική και Θεσσαλία (Ελλάδα) με τον Δήμο μας μοναδικό αυτοδιοικητικό εκπρόσωπο. Κατά τη διάρκεια του έργου θα πραγματοποιηθούν δράσεις ενδυνάμωσης της διαπεριφερειακής συνεργασίας και των επενδύσεων καινοτομίας.

Περισσότερα στο ρεπορτάζ του δημοσιογράφου κ. Α. Ζώη, δημοσιευμένο και στην εφημερίδα Capital, <https://www.capital.gr/epikairota/3794956/karditsa-stirixi-tis-epixeirimatikotitas-kai-metafora-gnosis-meso-euro-paikou-ergou-sto-dimo-limnis-plastira/>

ΠΡΟ-ΕΝΤΑΞΗ ΕΡΓΩΝ ΥΨΗΛΗΣ ΑΞΙΑΣ ΓΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ – ΤΟΥΡΙΣΜΟ – ΑΝΑΠΤΥΞΗ, στην 3η Συνεδρίαση της Επιτροπής Καθοδήγησης Αναπτυξιακού Προγράμματος Αγράφων.

Πραγματοποιήθηκε τη Δευτέρα 20 Μαΐου 2024 στο Κερασοχώρι Αγράφων η 3η κοινή συνεδρίαση της Επιτροπής Καθοδήγησης και της Ομάδας Συντονισμού για το Ειδικό Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Αγράφων.

Στην 3η συνεδρίαση της Επιτροπής Καθοδήγησης, παρουσιάστηκε η πρόοδος ωρίμανσης και υλοποίησης των έργων με υψηλή Περιβαλλοντική αξία και μεγάλη οικονομική σημασία για την Ανάπτυξη της περιοχής Διαδημοτικής Αγράφων. Τα έργα προγραμματίστηκαν όπως και τα επόμενα βήματα με έμφαση σε δράσεις για την αξιοποίηση του φυσικού και πολιτισμικού πλούτου και τη διαμόρφωση πράσινων διαδρομών. Στη συνεδρίαση της Επιτροπής Καθοδήγησης μετείχαν η Προεδρία της Κυβέρνησης, το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας, οι Περιφέρειες Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας, καθώς και οι Δήμοι Αγράφων, Αργιθέας και Λίμνης Πλαστήρα.

Στην εισήγηση του ο δήμαρχος λίμνης Πλαστήρα και συντονιστής της Διαδημοτικής Αγράφων κ. Νάνος μεταξύ των άλλων ανέφερε: «Τα προτεινόμενα έργα, συνιστούν ολοκληρωμένη παρέμβαση ανάδειξης των Φυσικών Πόρων του οικοσυστήματος των Αγράφων συνολικά, αλλά και ένα λειτουργικό πρόγραμμα Ανάπτυξης με στοιχεία μοναδικά. Η αναπτυξιακή πρόταση διασώζει, αναβαθμίζει, αξιοποιεί και προστατεύει με τις παρεμβάσεις και διαμορφώνει μέσα από την αξιοποίηση μονοπατιών, σπηλαίων, θεματικών πάρκων, άλλων σημείων αναφοράς μια άλλη χρήση, με σαφή εκπαιδευτικό, ψυχαγωγικό, πολιτιστικό χαρακτήρα με ισχυρό οικονομικό αποτύπωμα στην περιοχή των Αγράφων.

Τα έργα που προτάθηκαν είναι το διαδημοτικό «μονοπάτι των προσκυνητών» που ενώνει τις τρεις (3) μονές Παναγίας (Πελεκητή Καρίτσας – Σπηλιάς – Στάνας), β) Το μονοπάτι κατά μήκος του ποταμού Ταυρωπού (Μέγδοβα) με αφετηρία το φράγμα της Λίμνης Πλαστήρα με παραποτάμια πορεία και με κατάληξη την τεχνητή Λίμνη Κρεμαστών.

Αναφερόμενος ειδικότερα στο πρόγραμμα του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα ο κ. Νάνος αναφέρει μεταξύ των άλλων στην εισήγηση του:

«Από την αποσπασματική αξιοποίηση στοιχείων του Φυσικού Περιβάλλοντος του παρελθόντος, περνάμε στην δημιουργία **Ανοιχτού Οικο-Μουσείου Λίμνης Πλαστήρα**, μέσα από θεματικά και άλλα πάρκα αναψυχής, ενδεικτικά αναφέρουμε: **Υπαιθριο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης**, με στόχο να καταστήσει την λίμνη Πλαστήρα διεθνές εικαστικό Τοπίο, μοναδικό στο είδος. Συνιστά Περιβαλλοντική καινοτομία, διότι η Φύση αναδεικνύεται ως καλλιτέχνης γλυπτής μοναδικών.

ΠΑΡΚΟ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ, μοναδικό στο είδος του θεματικό πάρκο, με σκοπό τη δημιουργία μοναδικού σημείου αναφοράς για την εκπαίδευση των μαθητών/φοιτητών, ανάδειξης του αρχαίου Πολιτισμού και σύνδεσης με το Φυσικό Περιβάλλον. Παράλληλος στόχος είναι η αναβάθμιση του τουριστικού προϊόντος της περιοχής, να γίνει μοναδικό και αναγνωρίσιμο τοπίο στη διεθνή τουριστική αγορά και την Εκπαίδευση.

ΑΣΤΡΟΤΑΞΚΗΝΩΣΗ ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ, στη θέση Διάσελο, έκτασης 35 στρεμμάτων, με στόχο την δημιουργία ενός θεματικού πάρκου αστροπαρατήρησης και φιλοξενίας ερασιτεχνών αστρονόμων από την Ελλάδα και το Εξωτερικό. Στόχος να καταστεί η περιοχή σημείο αναφοράς για διεθνείς συναντήσεις την θερινή περίοδο, αλλά και για την εκπαίδευση μαθητών σχετικά με το Σύμπαν. Υπάρχει ολοκληρωμένη μελέτη, εκκρεμεί η έγκριση από το Δασαρχείο Καρδίτσας. Κόστος υποδομών - εργασιών: 140.000 €

ΠΑΡΚΟ ΙΣΟΤΙΜΗΣ ΠΡΟΣΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΨΗΣ «Μπαίνω στα παπούτσια σου» Μοναδικό στην Ελλάδα θεματικό πάρκο

για τις φανερές και κρυφές αναπηρίες. Σκοπός είναι μέσα από διάφορες μορφές αναπηρίας να «εκπαιδευτούμε» στην αναπηρία, τον σεβασμό της διαφορετικότητας, των δικαιωμάτων των άλλων και να βελτιώσουμε την αυτογνωσία μας. Ήδη στο χώρο ολοκληρώθηκε η α φάση και λειτουργεί η παιδική χαρά για παιδιά ΑμεΑ και παιδιά χωρίς αναπηρία, μια επένδυση 200.000 €.

ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΟΛΥΘΕΜΑΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ «Σταυρού» Κερασιάς – Κρουονέρου, ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΑΝΑΡΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗΣ ΛΙΜΝΗΣ ΜΟΣΧΑΤΟΥ, με προορισμό την μετατροπή σε αθλητικό – προπονητικό κέντρο για ΑμεΑ, σε παραολυμπιακά αθλήματα εξωτερικού χώρου, αλλά και για κάθε άνθρωπο που θα ήθελε έναν οργανωμένο χώρο ήπιας άθλησης στη Φύση.

Παραλίμνια Πάρκα Αναψυχής περιμετρικά της Λίμνης Πλαστήρα, με ψυχαγωγικό χαρακτήρα για οικογένειες, ομάδες, σχολεία. Στόχος, η επαφή με την Φύση, το ψάρεμα, η πεζοπορία, κ.α. Προτεινόμενη χωροθέτηση από την ανατολική πλευρά τις θέσεις Τσαρδάκι Μοσχάτου, Λαμπερό, Μαγούλα Μεσενικόλα, στη δυτική πλευρά, Κρουονέρι και Μπελοκομίτη.

Παραποτάμια πάρκα σε «Μέγα» και «Καριτσιώτη», με υποδομές για νέους, όπως λ.χ. το camp Αυτόνομης διαβίωσης στον ποταμό Καριτσιώτη.

Πάρκο Ιστορικής Μνήμης στο Νεοχώρι Αναβάθμιση χώρου Γιορτής Κρασιού Μεσενικόλα

ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΙΚΟΣ ΘΕΡΙΝΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΣ στη θέση «Καραμανώλη».

Στα ιδρυτικά μέλη "Δικτύου Δήμων για την Πολιτική Προστασία, την Ανθεκτικότητα και την Αειφορία" ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα, με πρωτοβουλία του Δημάρχου κ. Νάνου, ο οποίος ήταν ομιλητής στο ιδρυτικό συνέδριο.

Συνάντηση Περιφερειάρχη Θεσσαλίας – Δημάρχων Καρδίτσας έγινε στο γραφείο του περιφερειάρχη Θεσσαλίας κ. Κουρέτα. Αντικείμενο, ο καλύτερος συντονισμός μεταξύ της Περιφερειακής και Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην σχεδιασμό της Περιφέρειας για την κατανόηση κονδυλίων είτε του ΠΔΕ, είτε του νέου ΕΣΠΑ, είτε και άλλων χρηματοδοτικών εργαλείων, να δοθεί έμφαση στην κάλυψη αυτού του αναπτυξιακού ελλείμματος.

Ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα έθεσε τις ανάγκες σε υποδομές που καταστράφηκαν από τις θεομηνίες, καθώς και το γενικότερο πρόβλημα της υστέρησης της Καρδίτσας συνολικά, νομός που κατέληξε να είναι τελευταίος σε δείκτες Ανάπτυξης.

Ανάδειξη εκπροσώπων στην Ένωση Προέδρων Νομού Καρδίτσας, εκπρόσωπος του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα εκλέχθηκε ο πρόεδρος Λαμπερού Β. Τσουκνίδας, με αναπληρωτή τον Πρόεδρο Νεοχωρίου Φ. Μαντζιαφό.

Αναβαθμισμένες οι εκδηλώσεις Περιφερειακής εμβέλειας του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα – σύνδεση με την Τοπική Αγροτική Παραγωγή & προώθηση των αγροτικών προϊόντων. Σε υπόμνημα ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα αναφέρει μεγάλες θεσμικές εκδηλώσεις και γιορτές που έχουν σχέση με την αγορά των τοπικών αγροτικών προϊόντων, ακριβώς για να τονωθεί η τοπική παραγωγή, το Τουρισμός και η Οικονομία της περιοχής. Στο σχεδιασμό περιλαμβάνονται παλαιές και νέες εκδηλώσεις, όπως η ιστορική Γιορτή Κρασιού Μεσενικόλα, η Γιορτή Μανιταριού στο Νεοχώρι, η Γιορτή Πίττας στο Μορφοβούνι, Γιορτή Τσίπουρου Μοσχάτου, η «Γιορτή Γευσιγνωσίας Αγαθών Λίμνης Πλαστήρα», στο Κρουονέρι.

Επίσης περιλαμβάνονται νέα Φεστιβάλ και γεγονότα με Διεθνή χαρακτήρα, όπως το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού με Αναπηρία, τα Διεθνή Συμπόσια Γλυπτικής για την Εικαστική Ανάπτυξη του Υπαιθριου Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στο Μορφοβούνι, κ.α. Επίσης ιδιαίτερης αξίας είναι το Plastiras Lake Festival, φιλόδοξη πρόταση, η οποία στοχεύει να δημιουργήσει ένα θεσμό με ποιοτικά χαρακτηριστικά και διεθνή προσανατολισμό. Τέλος, οι «Νύχτες με Πανσέληνο», είναι ποιοτικές εκδηλώσεις στο χώρο του Υπαιθριου Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης στο Μορφοβούνι, με πρώτη εκδήλωση. Στις 22/6/2024 με συναυλία Jazz-Βασιλικής Δημήτριος σαξόφωνο συνθέσεις, Τζιμκας Λάκης ακουστικά και ηλεκτρικό μπάσο, Eljona Eleni Sinjari φωνητικά. Τέλος, υπάρχει πλήθος εκδηλώσεων σε όλα τα χωριά για ολόκληρο το καλοκαίρι.

ΜΕΤΑΚΙΝΗΘΗΚΕ ΤΟ Π.Ι. ΠΕΖΟΥΛΑΣ ΣΤΟ ΝΕΟ ΧΩΡΟ που διαμόρφωσε ο Δήμος Λίμνης

Πλαστήρα. Οι νέες εγκαταστάσεις είναι προφανώς πιο σύγχρονες, όπως οι συνδέσεις με τα δίκτυα, διαθέτει εφημερείο ιατρών, βοηθητικούς χώρους, κ.α. Το σημαντικότερο όλων είναι ότι το κτίριο είναι εύκολα προσβάσιμο στους επισκέπτες της περιοχής και διαθέτει χώρους στάθμευσης. Επίσης ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα κατέθεσε τεχνικό δελτίο για το κτιριολογικό πρόγραμμα ύψους 450.000 ευρώ και 100.000 ευρώ ιατροτεχνολογικός εξοπλισμός για το Πολυδύναμο Ιατρείο.

Με επιτυχία ολοκληρώθηκε η 1^η για φέτος Ακαδημία Ποδοσφαίρου, την οποία οργάνωσαν αθλητικός φορέας της Καρδίτσας με την συνδρομή του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα, τέλος Απριλίου 2024. Συμμετείχαν νεαροί ποδοσφαιριστές από 8 ομάδες Α και Β εθνικής κατηγορίας, καθώς και μικρότερες. Για τρεις μέρες 400 αθλητές, προπονητές, συνοδοί, τεχνικοί, έφεραν ζωή στα γήπεδα, τα ξενοδοχεία, ενώ αμέτρητες φωτογραφίες ταξιδεύουν και προβάλλουν την Λίμνη μας. Οι επόμενες Ακαδημίες θα γίνουν το καλοκαίρι.

Σε τόπο διεξαγωγής Επιστημονικών Συνεδρίων εξελίσσεται η Λίμνη Πλαστήρα, η οποία μόνο σε ένα μήνα φιλοξένησε δύο Πανελλήνια επιστημονικά Συνέδρια, της Εταιρίας Χειρουργών Θώρακος – Καρδιάς – Αγγείων και Αιματολογίας. Ο δήμαρχος είχε συνάντηση με τον υφυπουργό Υγείας έθεσε το θέμα της στελέχωσης του ΠΠΙ Λίμνης Πλαστήρα.

ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ η Γιορτή του Μανιταριού στη Λίμνη Πλαστήρα, η οποία έγινε το επίκεντρο των μανιταριών, με ένα γεμάτο διήμερο εκδηλώσεων. Επισκέπτες απ' όλη την Ελλάδα γέμισαν για δύο ημέρες τον προαύλιο χώρο του Περιβαλλοντικού Κέντρου Νεοχωρίου, όπου ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα δημιούργησε Πάρκο Μανιταρόφιλων, με εγκαταστάσεις φιλοξενίας διαφόρων συναντήσεων και πικνικ για παρέες. Παρόντες ο δήμαρχος, οι αντιδήμαρχοι, ο αντιπεριφερειάρχης, κ. Τέλιος, κ.α.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΙΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ.

Τους πρώτους μαθητές είχαμε την χαρά να υποδεχθούμε στο Υπαιθριο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, στο Μορφοβούνι. Μαθητές από το 10ο Δημοτικό Σχολείο Καρδίτσας είχαν την ευκαιρία να ξεναγηθούν από τον δήμαρχο κ. Παναγιώτη Νάνο, ο οποίος ξεναγήσουμε τα παιδιά στο χώρο, αλλά και τους μίλησε για την τοπική Ιστορία και Τέχνη. Ακολούθησε επίσκεψη στο Μουσείο Πλαστήρα, την πλατεία του χωριού, το Πολιτιστικό Κέντρο "Αντώνης Σαμαράκης".

Το Δημοτικό Μουσείο Ιστορίας «Νικόλαος Πλαστήρας» επισκέφθηκε το 19ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας. Γέμισε παιδιά το Μορφοβούνι, ενώ τα παιδιά υποδέχθηκε ο δήμαρχος, ο οποίος ξενάγησε τις 2 τάξεις, δασκάλους και συνοδούς.

ΑΚΥΡΩΘΗΚΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΑΔΘ ΓΙΑ ΤΑ ΑΙΟΛΙΚΑ ΣΤΑ ΑΓΡΑΦΑ για αιολικό σταθμό παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας εγκατεστημένης ισχύος 2,3 MW, και αποδίδομενης ισχύος 2,3 MW, στη θέση 'ΤΡΑΧΗΛΟΥ', στο όρος Ζυγουρολίβαδο των Δ.Ε. Ανατολικής Αργιθέας και Μουζακίου. Η ακύρωση έγινε μετά από προσφυγή των Αργιθέας, Καρδίτσας, Μουζακίου και Λίμνης Πλαστήρα καθώς και το σωματείο "Ελληνικός Ορειβατικός Σύλλογος Καρδίτσας".

Εκδηλώσεις διαμαρτυρίας έγιναν το Σάββατοκύριακο (18/19-5-2024) από συλλόγους και φορείς που αντιτίθενται στην εγκατάστα-

ση αιολικών στο βουνό «Καζάρμα», επάνω από την λίμνη Πλαστήρα. Η συναυλία είναι συμβολική συμμετοχή του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα στον κοινό αγώνα και έρχεται ως συνέχεια στις πολιτικές και νομικές πρωτοβουλίες για την ματαίωση εγκατάστασης ανεμογεννητριών στα Άγραφα και τώρα στη Λίμνη Πλαστήρα.

Στο χαιρετισμό του ο δήμαρχος ανέφερε: *Στηρίζουμε έμπρακτα και συμμετέχουμε στις κινητοποιήσεις, διαδηλώνοντας την αντίθεσή μας για την επιχειρούμενη καταστροφή του Περιβάλλοντος. Οι ανεμογεννήτριες επάνω από την Λίμνη Πλαστήρα συνιστούν περιβαλλοντικό έγκλημα, τραυματίζουν ανεπανόρθωτα την ομορφιά και την αισθητική του τοπίου, ακυρώνουν την προσπάθεια ανάπτυξης, υποθηκεύουν το μέλλον των σημερινών και επόμενων γενεών. Οι τοπικές κοινωνίες αντιδρούν δικαίως. Καλούμε τους δημότους μας και του πολίτες της Καρδίτσας, να στείλουν ηχηρό μήνυμα σε κάθε κυβερνητική και κρατική κατεύθυνση που εμπλέκεται στις αδειοδοτήσεις και την νομιμοποίηση του επιχειρούμενου εγκλήματος».*

ΤΙΜΩΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ σε εκδήλωση του Πανεπιστημίου Δυτ. Αττικής, για τα 50 χρόνια του Τμήματος Διοίκησης Μονάδων Υγείας, έγινε στην Αθήνα στα μέσα Απριλίου. Πολλοί οι καλεσμένοι, καθηγητές, παλαιοί συμφοιτητές, καθηγητές, συνοδοιπόροι στην Διοίκηση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Μεταξύ των τιμώμενων ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα, ο οποίος προσκλήθηκε ως ένας από τους αποφοίτους της σχολής με σημαντική διαδρομή.

ΕΚΠΟΝΕΙΤΑΙ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΟΛΙΣΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ

Με απόφαση της Δημοτικής Επιτροπής Λίμνης Πλαστήρα εγκρίθηκε το πρακτικό της επιτροπής διενέργειας του διαγωνισμού και ανατέθηκε η εκπόνηση της μελέτης με τίτλο «Γεωτεχνική Μελέτη αντιμετώπισης κατολισθητικών φαινομένων οικισμού Μορφοβουνίου Δ. Λίμνης Πλαστήρα». Το έργο είναι προϋπολογισμού Η προσφερόμενη τιμή είναι 120.750 ευρώ χωρίς ΦΠΑ.

Στην Λίμνη Πλαστήρα πραγματοποιήθηκε η 3η Συνεδρίαση της Επιτροπής Παρακολούθησης του Περιφερειακού Προγράμματος (ΠεΠ) «Θεσσαλία» 2021-2027. Απολογισμός για τα μέχρι σήμερα ενταγμένα έργα, αλλά και προγραμματισμός όσων έρχονται. Ο Περιφερειάρχης κ. Κουρέτας ανέφερε ότι στα 554 εκ.€ θα κινηθεί ο προϋπολογισμός του Προγράμματος «Θεσσαλία». Ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα ήταν εκεί για να καλωσορίσει τα μέλη της Επιτροπής, ξένους και Έλληνες, ενώ στο περιθώριο της συνάντησης είχε την ευκαιρία με τους θεματικούς αντιπεριφερειάρχες κατ' ιδίαν να συζητήσουν για έργα της αρμοδιότητάς τους.

Στο Μορφοβούνι βρέθηκαν τα μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την αξιολόγηση του Προγράμματος του Κέντρου Κοινότητας. Επισκέφθηκαν τον Δήμο, τους καλωσόρισε ο δήμαρχος και έγινε παρουσίαση του προγράμματος. Τα μέλη εξέφρασαν δημόσια την θετική αξιολόγηση για τις υπηρεσίες. Παράλληλα συζητήσαμε με τους Ευρωπαίους εκπροσώπους για την Κοινωνική και Αλληλέγγυα Οικονομία που προωθεί ο Δήμος μας.

Ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα διαχρονικά στηρίζει το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Αναπηρίας και Μη, που οι Δρυάδες εν Πλω οργανώνουν, με ψυχή την κ. Καραπαναγιώτη. Η εκδήλωση γίνεται στην Καρδίτσα και την Λίμνη Πλαστήρα την τελευταία ημέρα, μαζί με άλλες δράσεις κυρίως εργαστήρια. Ο Δήμαρχος με την αντιδήμαρχο Πολιτισμού κ. Γιάννα Ποδημάτα απονεύμασε τα βραβεία στις ομάδες χορού.

Στη λίμνη Πλαστήρα το 42ο Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ. Για 2 μέρες δεκάδες χορωδοί από 8 χορωδίες, γέμισαν μελωδίες την λίμνη Πλαστήρα! Ψυχή της προσπάθειας ο μαέστρος κ. Νίκος Ευθυμιάδης με παρουσιαστή τον αειθαλή Αλέξη Κωστάλα. Ο πολιτισμός είναι σταθερή αξία, η Καρδίτσα και η Λίμνη Πλαστήρα είναι οι μεγάλοι πρωταγωνιστές.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ είχε στο πλαίσιο εκδηλώσεων που συμμετείχε ο δήμαρχος και είχε κατ' ιδίαν συναντήσεις:

Α) Στον υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Αυγενάκη, ο δήμαρχος έθεσε το θέμα αποκατάστασης των αγροτικών δρόμων και αποζημιώσεων των παραγωγών.

Β) στον κ. Τριαντόπουλο την οικονομική ενίσχυση για αντιμετώπιση των κατιζήσεων στο Μορφοβούνι, αλλά και ένταξη του Δήμου σε πρόγραμμα πυροπροστασίας.

Γ) Στην υφυπουργό ΥΠΕΝ κ. Σδούκου έθεσε το αίτημα ματαίωσης εγκατάστασης επάνω από την Λίμνη Πλαστήρα.

Δ) Με τον Γεν. Γραμματέα του ΥΠΑΤ κ. Παπαγιαννίδη για το αρδευτικό της Νευρόπολης και την ένταξη στο πρόγραμμα της αγροτικής οδοποιίας.

Ε) Με τον Γεν. Γραμματέα του ΥΠΕΝ καθηγητή κ. Ε.Μπακογιάννη για τα Τοπικά Πολεοδομικά Σχέδια και την επέκταση του Μορφοβουνίου για την αποκατάσταση των πληγέντων από τις κατολισθήσεις.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΗΜΩΝ ΤΡΙΚΚΑΙΩΝ - ΛΙΜΝΗΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑ αποφάσισαν οι δήμαρχοι κ. Νάνος και κ. Σακκάς στα Τρίκαλα. Αντικείμενο της επίσκεψης του δημάρχου Πλαστήρα ήταν ένα τριπλό πλέγμα συνεργασίας σε τομείς και επίπεδα κοινών ενδιαφερόντων, με προοπτική τη δημιουργία πυλώνων αναπτυξιακής πολιτικής. Συγκεκριμένα, συζητήθηκαν και εξειδικεύτηκαν δράσεις για τους τομείς του Περιβάλλοντος, τις ψηφιακές καινοτομίες, τον Πολιτισμό, μέσα από ευρύ φάσμα κοινών πρωτοβουλιών.

Στο 2ο Φεστιβάλ Οίνου και Αποσταγμάτων στα Τρίκαλα, παραβρέθηκε (11/5/2024) ο δήμαρχος Λίμνης Πλαστήρα συνοδευόμενος από την αρμόδια αντιδήμαρχο κ. Γιάννα Ποδημάτα. Εκεί ήταν 35 παραγωγοί κρασιού της Θεσσαλίας, οι οποίοι εμφανίζονται κρασί και διαθέτουν στην εγχώρια αγορά και το Εξωτερικό. Στο χαιρετισμό του ο δήμαρχος έκαμε αναφορά στην αμπελοκαλλιέργεια και στα κρασιά της αμπελοοικονομικής ζώνης Μοσχάτου - Μεσσηνικόλα - Μορφοβουνίου, το ΠΟΠ Μαύρο Μεσσηνικόλα και το τσίπουρο Μοσχάτου. Ο κ. Νάνος πρότεινε τον Μεσσηνικόλα ως τόπο φιλοξενίας του 3^{ου} Φεστιβάλ, που θα γίνει τον Μάιο του 2025.

Ψηφιακό Αποθετήριο δημιουργεί ο Δήμος Λίμνης Πλαστήρα, με τίτλο «Ελληνομουσείον του Μέλλοντος». Ο δημοσιογράφος του ΑΜΠΕ κ. Α. Ζώη ο οποίος περιγράφει την προσπάθεια του Δήμου για την διαχείριση του ιστορικού και Πολιτιστικού Αποθέματος με σύγχρονους όρους. Αναλυτικά στην ιστοσελίδα της ΚΕΔΕ <https://kede.gr/psifiako-arithetirio-dimourgei-o-dimos-limnis-plastira/>

ΞΕΠΕΡΑΣΕ ΤΙΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ των διοργανωτών ο 1ος Αγώνας SCRAMBLE Βορ. Ελλάδος που έγινε την Κυριακή το πρωί 26/5/2024 στο Λαμπερό. Οργανωτής η ΜΟ.ΛΕ.Μ Καρδίτσας με την συνδρομή του Δήμου Λίμνης Πλαστήρα, με ψυχή τον πρόεδρο κ. Γιάννη Ρόβα και τους συνεργάτες του. Περίπου 100 οδηγοί μηχανών εντούρο, αριθμός ρεκόρ, βρέθηκαν να αγωνίζονται σε μία πίστα ιδανική, δίπλα στη λίμνη Πλαστήρα και πρόσφεραν μοναδικό θέαμα το οποίο απόλαυσαν εκατοντάδες θεατές και ο αγώνας ολοκληρώθηκε χωρίς κανένα πρόβλημα.

ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ: 37 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ

Συνέχεια από το εξώφυλλο

Παραθέτω το απόσπασμα των πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου των Απανταχού Μορφοβουνιωτών της 20^{ης} Δεκεμβρίου 1986.

Παρόντες:
Κοντοστέργιος Γιώργος, Πρόεδρος
Λατίνος Απόστολος, Αντιπρόεδρος
Κουτσώνας Γιώργος, Γεν. Γραμματέας
Σακελλαρίου Δημήτριος, Ταμίας
Κατοίκος Παναγιώτης, Υπεύθυνος Δημοσίων Σχέσεων
Σκούφης Απόστολος, Υπεύθυνος Πολιτιστικών

ΘΕΜΑ: ΕΚΔΟΣΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ «Πρόταση του Προέδρου Γιώργου Κοντοστέργιου να εκδώσουμε δικιά μας εφημερίδα με το όνομα: «**ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ**».

Η απόφαση πάρθηκε ομόφωνα από όλα τα μέλη.

Και πράγματι τον Ιανουάριο του 1987 άρχισε το ταξίδι της η ΒΟΥΝΕΣΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ. Σε αυτά τα πρώτα βήματα είχαμε την στήριξη των απανταχού χωριανών μας, αλλά τα πρώτα χρό-

νια μέχρι να καθιερωθεί η εφημερίδα θα ήθελα να επισημάνω την τεράστια βοήθεια του Αποστόλη Λατίνου. Πραγματικά ήταν από τους στυλοβάτες.

Η Εφημερίδα έφτασε μετά από πολλές προσπάθειες μέχρι τους Βουνεσιώτες της Αμερικής, της Αυστραλίας, της Γερμανίας, της Σουηδίας και του Βελγίου.

Οι περισσότεροι Βουνεσιώτες την αγκάλιασαν με πολλή αγάπη.

Αρκετοί ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα για αποστολή άρθρων. Οι συγχωριανοί την περιέμεναν πως και πως για να μάθουν τα νέα του χωριού και νοερά να επισκεφτούν το όμορφο Βουνέσι.

Άξιοι συνεχιστές της προσπάθειας όλα τα μέλη των συντακτικών επιτροπών με κύριους συντελεστές τον Θωμά Κατοίκο, τον Γιάννη Λατίνο, τον Τάσο Τσάβαλο και τα τελευταία χρόνια μέχρι σήμερα τον Γιώργο Βασιλούλη και τον Γιώργο Γέρμανο.

Εύχομαι τα 37 χρόνια να γίνουν 100 και να κρατηθεί η εφημερίδα με αξιοπρέπεια, γιατί τώρα πια είναι ο μοναδικός συνδυαστικός κρίκος των χωριανών.

Τελικά άξιζε τον κόπο.

Το υλικό της εφημερίδας είναι μοναδικό και ανεπανάληπτο.

Με σεβασμό σε όλους σας
Γιώργος Σ. Κοντοστέργιος

ΠΑΙΔΕΙΑ... Ή ...Α-ΠΑΙΔΕΙΑ; Εκπαίδευση χωρίς Παιδεία!!!

Γιώργου Σ. Κοντοστέργιου

Παιδεία μία πολύ ευρεία έννοια που συνδέεται με την καλλιέργεια της προσωπικότητας του ανθρώπου.

Καλλιέργεια αρχών και αξιών. Στην Ελλάδα μας από την εποχή του Σωκράτη οι αξίες αυτές είχαν ως κέντρο τον άνθρωπο. Ανθρωπιά δηλαδή...

Τέτοιες αξίες είναι κυρίως, η ελευθερία, η δημοκρατία η κοινωνική ευθύνη, η αξιοπρέπεια, ο διάλογος, η αναζήτηση της αλήθειας, η δικαιοσύνη, αλληλεγγύη, τιμιότητα, σεβασμός στον συνάνθρωπο. Ανθρωπιά δηλαδή.

Τον ρόλο αυτό για την καλλιέργεια των αξιών των ανθρώπων τον έχουν η πολιτεία, η κοινωνία, η οικογένεια, το σχολείο, αλλά και το κάθε άτομο χωριστά.

Σήμερα ας αναλύσουμε το αν και κατά πόσο τα Σχολεία παρέχουν Παιδεία και όχι μια άνευρη εκπαίδευση. Κανονικά εκπαίδευση είναι η παροχή γνώσεων και Παιδείας σ' ένα σχολείο από το νηπιαγωγείο μέχρι το Πανεπιστήμιο.

Ερώτημα: Προσφέρεται σήμερα Παιδεία στα σχολεία μας;

Φυσικά και όχι κατά την ταπεινή μου γνώμη, γνώμη που στηρίζεται στα 42 χρόνια ως δασκάλου μέσα στα σχολεία.

Τα σχολεία έχουν μετατραπεί με ευθύνη της πολιτικής των εκάστοτε κυβερνήσεων, της Πολιτείας δηλαδή, σε σχολεία εξειδίκευσης προκειμένου να εξυπηρετήσουν την οικονομική αγορά.

Στα προγράμματα σπουδών δεν υπάρχουν πιά μαθήματα που συμβάλλουν στην γενικότερη μόρφωση, στην «Παιδεία της ψυχής» δηλαδή στην ανθρωπιά.

Πάει να εξισωθεί το Σχολείο με εργοστάσιο παραγωγής προϊόντων και εμπορευμάτων.

Είναι εμπόρευμα οι νέοι άνθρωποι, οι μαθητές, οι μελλοντικοί πολίτες;

Κάθε πρωί υποδέχομαι τους μαθητές στο σχολείο μου. Ο αγώνας μου είναι να μάθουν να λένε ΚΑΛΗΜΕΡΑ!!!

Από την καλημέρα αρχίζει η ΠΑΙΔΕΙΑ!!! Τόσο απλά.

Έχει άραγε μόνο το Σχολείο αυτόν το ρόλο; ΟΧΙ

Τον έχουν πολλοί παράγοντες όπως προανέφερα, και κυρίως η οικογένεια και η Πολιτεία με την αλλαγή των προγραμμάτων και με καθαρούς στόχους.

Αναρωτήθηκαν οι υπεύθυνοι το τόσο απλό. Τι πολίτες θέλουμε να βγάλουμε σ' αυτήν την χώρα;

Στην Φιλανδία, που φημίζεται για το εκπαιδευτικό της σύστημα, έκαναν μια μεταρρύθμιση για την Παιδεία την δεκαετία του '70, συμφώνησαν όλοι οι φορείς και μετά από 20 χρόνια ήταν το Φιλανδικό εκπαιδευτικό σύστημα μεταξύ των πρώτων σε όλο τον κόσμο και το κυριότερο με ευτυχισμένους πολίτες.

Στην Ελλάδα τα τελευταία 30 χρόνια έγιναν, αν δεν κάνω λάθος 17 μεταρρυθμίσεις. Απορρυθμίσεις θα τις έλεγα, γιατί το μόνο που περιείχαν ήταν οι Πανελλήνιες εξετάσεις.

Αντί να αρχίσουμε από το νηπιαγωγείο και να φτάσουμε στο Πανεπιστήμιο, όλες οι μεταρρυθμίσεις άρχισαν από το νηπιαγωγείο.

Ο κάθε υπουργός φέρνει και την δική του μεταρρύθμιση (;) - απορρύθμιση.

Το σχολείο μετατράπηκε σε έναν χώρο που τα παιδιά δεν βρίσκουν ενδιαφέρον, για αυτό δεν το αγαπούν πιά.

Τα φροντιστήρια έχουν αντικαταστήσει τα Σχολεία, κατά τα άλλα έχουμε δωρεάν Παιδεία.

Η κάθε οικογένεια ξοδεύει για φροντιστήρια και απογευματινές δραστηριότητες 15.000 ευρώ το χρόνο για ένα παιδί Λυκείου.

Το αποτέλεσμα το βλέπουμε ήδη.

Όλοι οι πτυχιούχοι είναι μορφωμένοι - καλλιεργημένοι άνθρωποι; Έχουν καλλιεργήσει τις αξίες που αναφέρθηκαν προηγουμένως;

Θέλουμε τα παιδιά μας να πάρουν όλα ένα πτυχίο και καλώς πράττουμε.

Το πτυχίο αυτό όμως για να έχει αξία και να βελτιώσει την ποιότητα της ζωής τους και της χώρας πρέπει να έχει αποκτηθεί όχι με παπαγαλία πληροφοριών και εξειδίκευσης αλλά και να περιέχει τα αγαθά της Παιδείας.

Εκπαίδευση χωρίς Παιδεία είναι σαν το άσπρο, άγευστο φαγητό.

Άοσμη και άγευστη Εκπαίδευση έχουμε.

Οφείλω κλείνοντας να καταθέσω μια προσωπική εμπειρία. Όταν ήμουν μικρός μαθητής, ένα μεσημέρι φεύγοντας από το παλιό σχολείο που βρισκόταν εκεί που είναι τώρα η πλατεία του χωριού μας, μπροστά στο καφενείο του Γκανούρη, καθόταν ο μπάρμπα Κώστας Ραχωβίτσας, παππούς του Βασίλη Ραχωβίτσα του δημοσιογράφου. Διάβαζε εφημερίδα. Μας σταμάτησε λέγοντας:

«Παιδιάκια!!! να αγαπάτε το Σχολείο, να μάθετε γράμματα, να μορφωθείτε, να γίνετε καλοί άνθρωποι χρήσιμοι στην κοινωνία και να λέτε Καλημέρα στους παππούδες!!!!»

Τι μάθημα ζωής ήταν οι κουβεντούλες του!!!!!!

Αχ!!! Βρε μπάρμπα Κώστα που είσαι... να πάρεις το μπαστούνι και να το σηκώσεις στο κεφάλι αυτών που θέλουν παγκοσμίως να χειραγωγήσουν την νεολαία και να την «εκπαιδεύσουν» με το ΤΙΚ-ΤΟΚ και το Facebook!!!!!!

Έπεται συνέχεια...

ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ Διήγημα της Ισμήνης Ν. Μπαλτά

Δε μπορούσε να καταλάβει τι ακριβώς έβλεπε. Ήξερε πως στη φωτογραφία ήταν η γιαγιά της και η αδερφή της γιαγιάς της. Εκείνον τον κύριο όμως που φορούσε χακί δεν τον ήξερε και της φαινόταν περιεργό που η γιαγιά είχε τέτοια φωτογραφία στο σαλόνι. Είχε έρθει πολλές φορές στο χωριό αλλά πρώτη φορά την παρατηρούσε. «Γιαγιά» φώναξε η Ελενίτσα και αμέσως η κυρά-Λένη βρέθηκε δίπλα της. «Τι είναι καμάρι μ; Πείνασες; Να σου φτιάξω μια αυγοφτετούλα;» «όχι, δε πεινάω. Ποιος είναι αυτός ο κύριος ανάμεσα σε εσένα και στη γιαγιά Κωνσταντίνω;» Η κυρά-Λένη έμεινε βουβή. Δεν ήταν πως δεν ήθελε να πει στην εγγόνα της ποιος ήταν, αλλά θα έπρεπε και να της πει και όλη την ιστορία κάτι που ακόμα την πλήγωνε, ύστερα και από τόσα χρόνια. Από τη δύσκολη θέση την έβγαλε το τηλέφωνο. Ήταν η κόρη της από την Θεσσαλονίκη, που πήρε να μάθει πως είναι η Ελενίτσα και αν γκρινιάζει καθόλου. Ήταν η πρώτη φορά που την άφηναν μόνη και μάλιστα αν η μικρή δεν παραπονιόταν είχαν σκοπό να την αφήσουν όλο τον Ιούλιο και να την έπαιρναν πίσω μετά τον 15 Αύγουστο, που θα επισκεπτόταν με τον άντρα της το Μορφοβούνι, όπως κάθε χρόνο. Η κυρά-Λένη έδωσε το τηλέφωνο στη μικρή και βγήκε να πάρει λίγο αέρα. Μπροστά της υψώνονταν όλο το χωριό από άκρη σε άκρη. Έβλεπε καθαρά τα παιχνίδια των παιδιών στο γήπεδο. Ανάστανε βαθιά και ένιωσε καλύτερα. Εκείνο όμως το πηγάδι που βρισκόταν στην άκρη του κήπου της, σα να την πλάκωνε πάλι. «Ανάθεμα» μονολόγησε. «Τόσα χρόνια στέρεψες και ακόμα σα να με πνίγεις με το νερό σου. Καταραμένο!». Εκείνο το βράδυ μόλις έβαλε την μικρή για ύπνο, άνοιξε το μπαζούλο και έβγαλε από μέσα τις φωτογραφίες. Πήρε στα χέρια της μία η οποία απεικόνιζε μόνο τον άντρα, χωρίς εκείνη και την αδερφή της. «Αχ αδερφέ μου» είπε. Και έτσι με κλάματα έπεσε για ύπνο...

Πριν 50 χρόνια...

Οι δύο νέοι κοιτάζονταν ξανά και ξανά. Οι ματιές δειλές και κρυμμένες πίσω από τους πάγκους των εμπόρων. Ειδικά η κοπέλα είχε πιάσει αγκαζέ μια άλλη γυναίκα (μάλλον τη μητέρα της) και χαμήλωνε το βλέμμα της κάθε φορά που αντάμωνε το δικό του. Στο παζάρι είχε πολύ κόσμο και ήταν δύσκολο να την πλησιάσει. Παρατήρησε πως πίσω από τις δύο γυναίκες έστεκε ένας άντρας που κράταγε από το χέρι ένα μικρό κοριτσάκι. «Μάλλον ο πατέρας και η αδερφή της», σκέφτηκε. Εκείνος ήταν πιο ελεύθερος σε αυτή τη βόλτα, καθώς επισκέφτηκε το παζάρι με τους φίλους του. Έπρεπε να βρει ένα τρόπο να την πλησιάσει. Σίγουρα δεν ήταν από το Βουνέσι αλλιώς θα την ήξερε. Όλους τους ήξερε από το χωριό. Μικρούς και μεγάλους. Έπρεπε να μάθει το όνομά της και από πιο χωριό είναι. Κάποια στιγμή η κοπέλα πλησίασε ένα πάγκο. Η μητέρα της έμεινε λίγο παραπίσω, καθώς είχε πιάσει κουβέντα. Τότε ο ίδιος άδραξε την ευκαιρία και την πλησίασε. Εκείνη κράταγε στα χέρια της ένα σεντόνι. Ήταν κεντημένο με ένα χρυσό κύκνο. «Ωραίο σεντόνι» της είπε και την κοίταξε. Εκείνη κοκκίνισε και κατέβασε το βλέμμα της. «Ωραίο αλλά ακριβό», απάντησε. Εξ' άλλου όλα εκείνο το καιρό ακριβά ήταν. Ο κόσμος κοίταζε να τα βγάλει πέρα με όσα λιγότερα γινόταν και μόνο με τα απαραίτητα. Δεν είχαν παράδες για κεντημένα σεντόνια. «Ποιο είναι το όνομά σου;» «Κρυσταλλία, εσένα;» «Βάιος;» «Από ποιο χωριό είσαι; Δε σε έχω ξαναδεί;» «Από το Μεσενικόλα» είπε εκείνη με δισταγμό. Ντρεπόταν φαίνεται να ρωτήσει και τον ίδιο και έτσι συνέχισε να κοιτάζει το σεντόνι. «Εγώ από το Μορφοβούνι» απάντησε ο Βάιος. Εκείνη τη στιγμή ακούστηκε η μητέρα της να την φωνάζει «Κρυστάλλω, έλα μη χασομεράς άλλο στα κεντήδια» Η κοπέλα άφησε το σεντόνι και έτρεξε προς τη μητέρα της. «Ποιος ήταν αυτός; Τι σου έλεγε; Δεν σου είπα να προσέχεις μη σε τσακώσκει κανένας; μπίτσιμαμ ντυτ». Η Κρυσταλλία έσκυψε ακόμα μια φορά το κεφάλι και δεν έδωσε καμία απάντηση. Πρώτη φορά ένιωθε κάτι διαφορετικό μέσα της για έναν άντρα αλλά πως να το εξηγούσε στη μητέρα της; Ούτε όταν της είχε πει πως θέλει να γίνει μοδίστρα την είχε καταλάβει, θα την καταλάβαινε τώρα; Εκείνο το βράδυ δεν την έπαιρνε ο

ύπνος. Μία τα καστανά μάτια του Βάιου μία εκείνος ο χρυσός κύκνος, δεν την άφηναν να ηρεμήσει. Και αυτό το σεντόνι ήταν τόσο όμορφο!!! Μα που να αγοράσει η ίδια τέτοιο πράγμα; Με το ζόρι είχε στο μπαζουλάκι με τα προκιά της, ένα σετ βαμβακερά σεντόνια, ένα τραπεζομάντηλο, δύο πετσέτες προσώπου, το καθράκι με το κεντημένο «καλημέρα» και μία καραμελοτή. Έπρεπε να αρχίσουν να μαζεύουν τα ίδια και για την μικρή της αδερφή, αλλά τι να σου κάνουν και αυτοί οι γονείς; Η μάνα της ξενόπλενε όπου έβρισκε, ενώ ο πατέρας της όλη μέρα δούλευε εργάτης στα χωράφια. Τα σταφύλια και τα κλήματα τα ήξερε απ' έξω και ανακατωτά. Κάποτε είχαν και το δικό τους χωραφάκι αλλά μετά την τελευταία κακοκαιρία σαρίστηκε, μαζί με όλο τον όχθο που βρισκόταν και έτσι θάφτηκε μαζί με τα όνειρα για μια καλύτερη ζωή. Όχι πως τότε ήταν καλύτερα τα πράγματα αλλά τουλάχιστον δεν έλειπαν τα βασικά από το τραπέζι τους. «Όπου φτωχός και η μοίρα του» έλεγε και ξαναέλεγε η μάνα της η κυρά-Ασημούλα. Ο πατέρας της ο κυρ-Στέλιος έσκυψε το κεφάλι και συνέχισε να ασχολείται με τα αμπελία των άλλων. Έτσι και εκείνη έπαψε να ονειρεύεται πως ίσως μάθει μοδίστρα. Ασχολούταν με τις δουλειές του σπιτιού περιμένοντας ένα καλό προξενιό ή μάλλον οι γονείς της περίμεναν και όσο δεν την ζητούσε κανένας γαμπρός της προκοπής, τόσο φύσαγαν και ξεφύσαντες...

Του Αγίου-Στυλιανού όλο το χωριό σύσσωμο βρισκόταν στην εκκλησιά. Η Κρυσταλλία μπορεί να είχε ξεχάσει το σεντόνι που είχε δει στο παζάρι αλλά όχι και τα μάτια του νεαρού Βουνεσιώτη. Το κακό ήταν πως η οικογένειά της δε είχε πάρει-δώσει με το διπλανό χωριό και έτσι δεν μπορούσε να μάθει τίποτα για τον Βάιο. Εκεί που στεκόταν στην λειτουργία ένα μικρό αγόρι την πλησίασε. Κοντοστάθηκε και όταν δεν τους κοιτούσε κανείς της έβαλε ένα μικρό χαρτάκι στο χέρι και έτρεξε μακριά της. Την είχε φάει η αγωνία ώσπου να γυρίσουν σπίτι και να καταφέρει να το διαβάσει. Μόλις το διάβασε η καρδιά της πήγε να σπάσει. Ήταν από τον Βάιο που της έλεγε πως στις 11 το βράδυ θα την περίμενε έξω από το σπίτι της. Ούτε για μια στιγμή δεν σκέφτηκε μήπως τους δούνε. Μετρούσε τις ώρες και μόλις το ρολόι έδειξε 11 και σιγουρεύτηκε πως όλοι κοιμόντουσαν έριξε το σάλι επάνω της και βγήκε δειλά. Εκείνος ήταν κάτω από το κλήμα. Της έκανε νόημα να μπει στο αποθηκάκι. «Πως έμαθες για εμένα;» του είπε. «Ρώτησα. Αυτό ήταν το εύκολο. Το δύσκολο ήταν να βρω τρόπο να σε γνωρίσω». «Δε μπορώ να μείνω πολύ. Φοβάμαι μη με καταλάβουν». «Το καταλαβαίνω, ήθελα να σου δείξω αυτό...» Της είπε και έδειξε τη σακούλα που κρατούσε δίπλα του τόση ώρα. Η Κρυσταλλία δεν τολμούσε να την ανοίξει μα μόλις εκείνος έβγαλε από μέσα το σεντόνι που κοίταζε στο παζάρι, άπλωσε αμέσως τα χέρια της και το κράτησε σαν κάτι ιερό. «Θέλω να το στρώσουμε στο κρεβάτι μας, την πρώτη νύχτα του γάμου» της είπε και εκείνη συμφώνησε με ένα δάκρυ. Από εκείνη τη νύχτα οι δύο νέοι έδωσαν όρκο να μείνουν για πάντα μαζί. Κανείς δεν είχε καταλάβει τίποτα. Ο Βάιος πήγαινε μέσα στο σκοτάδι σα το κλέφτης στο διπλανό χωριό και η Κρυσταλλία έβγαине στην αυλή και άνηιζε σα νυχτολούλουδο. Ο καιρός πέρασε και ο Βάιος έπρεπε να φύγει για φαντάρος. Η Κρυσταλλία έπεσε να πεθάνει. «Σήκω να ζιώσουμε» της έλεγε η μάνα της κάθε πρωί, τίποτα αυτή. «Τι τεντώνασαι ούλη μέρα;» τίποτα εκείνη. Πέρανε ο καιρός και εκείνη αντί να συνέρχεται γινόταν χειρότερα... Δώσ' του οι εμετοί και δώσ' του οι ζαλάδες και πουθενά το αίμα στα εσώρουχα, δεν ήθελε και πολύ η μάνα της να υποψιαστεί. Αφού το επιβεβαίωσε και η μαμιά και αφού την έβαλε να ορκιστεί στο εικονοστάσι πως δεν θα πει τίποτα σε κανέναν, άρχισε να ρωτάει την κόρη της τότε και με ποιόν συνέβη το κακό. «Μίλα παιμόυ, πες ποιος σε μαγάρισε;» «Θα μας κρεμάσει και τις δύο ο πατέρας σου, πες τι σι' ρθει και πήγες και άνοιξες τα ποδάρια σ;» «Πες ποιος μας ρεζίλεψε;» έλεγε και ξανά έλεγε ενώ ανάμεσα στις κατάρες και ανάθεμα σήκωνε και το χέρι. Η Κρυσταλλία είχε μαζευτεί σωρό. Έβαζε τα χέρια μπροστά στη κοιλιά και προτιμούσε να δέχεται τα χτυπήματα στο κεφάλι. «Μία φορά έγινε, ορκίζομαι, μόνο μία πριν φύγει για φαντάρος;» Είπε κάποια στιγμή ανάμεσα στα αναφιλητά. Έτσι αναγκάστηκε να πει στη μητέρα της όλη την ιστορία. «Θα με πάρει μάνα, θα

παντρευτούμε» η Ασημούλα αντί να ηρεμήσει έγινε έξαλλη. «Ίιιι χαντακωμένο, σε μαγάρισε Βουνεσιώτης; Και θα σε πάρει να σε πάρει που; Στο Βνέσι; Ωχ τι έπαθα!!!»

Μεγάλος καυγάς ακολούθησε ανάμεσα στις δύο οικογένειες. Ο Στέλιος και η Ασημούλα πήγαν στο σπίτι του Βάιου και «έγινε ανίλα» όπως έλεγαν στα καφενεία, για μέρες. «Και ποιος μι λέει εμένα πως η θυγατέρας γκαστρώθηκε απ' το γιομ;» να λέει η Δέσπω η μάνα του Βάιου. «Μπίτσιμαμ με το κορίτσι χαλασμένο» να φωνάζει η Ασημούλα. Η κυρά-Λένη θυμάται μικρό κοριτσάκι ήταν και δίπλα της η αδερφή της, η Κωνσταντίνα, δεν καταλάβαιναν και πολλά, αλλά δεν τολμούσαν να ξεμυτήσουν και από το μέσα δωμάτιο. Κάτι άκουγαν για γάμο, κάτι πως μαγάρισαν οι μεν τους δε και στο τέλος την μάνα τους να λέει πως δεν κάνει νύφη Μπισκολιτσα.

Χωρίς να αφήσουν χρόνο να χαθεί, η Ασημούλα με το Στέλιο πάντρεψαν την Κρυσταλλία, με έναν φούρναρη από την Κερασιά. Την είχε ζητήσει στο παρελθόν αλλά το γεγονός πως ήταν χήρος με 3 παιδιά, τους είχε κάνει να απορρίψουν την πρόταση. Εκείνος έμαθε πως θα παντρευόταν μία γκαστρωμένη αλλά συμφώνησε να μεγαλώσει το παιδί σα δικό του με αντάλλαγμα να πάρει και όλα τα περιουσιακά στοιχεία του κυρ Στέλιου «Μα.. έχω και άλλη κόρη να προικίσω» «Άμα θες, άμα δε θες κάτσε να γίνεις ρεζίλι με το μπάσταρδο της θυγατέρας;» Τι να κάνει και αυτός; Συμφώνησε. Κανείς δεν περίμενε να γυρίσει ο Βάιος με άδεια από το στρατό, ούτε άκουγαν την Κρυσταλλία που τους παρακαλούσε να μην την παντρεύσουν και πως ο Βάιος δεν την κορόιδεψε. Έλιωσε από το κλάμα το καφερό, παρακάλαγε την Παναγιά να γίνει ένα θαύμα. Μα θαύμα δεν έγινε και γίνηκε ο γάμος. Εκείνη αντί να χαιρέτε που φόρεσε νυφικό, έκλαιγε σα να την έβαλαν στη κάσα. Πέρασαν και οι μήνες και έφτασε η ώρα να γεννηθεί. Αδύναμη από τον καημό δε κατάφερε να φέρει στο κόσμο τον καρπό του έρωτα της. Έσκασε το παιδί έσκασε και εκείνη. Η κηδεία έγινε το ίδιο γρήγορα με το γάμο και μόνο όταν είδε την κόρη της στη γούρνα, η Ασημούλα σκέφτηκε πως δεν τα κάνανε σωστά με τον Στέλιο. Έμαθαν για το γεγονός και στο σπίτι του Βάιου και έπεσε βουβαμάρα. «Ήταν θέλημα του Κυρίου» είπε η Δέσπω και αφού σταυροκοπήθηκε συνέχισε να σκαλίζει το κήπο. Εκείνες τις μέρες περίμεναν και τον Βάιο. Αποφάσισαν να πάνε όλοι μαζί στο σταθμό να τον πάρουν. Και δώσ' του χεράκι και αγκαλιές με τις αδερφές του, να βγάλουν και φωτογραφία, να πάρουν και λουκούμια και εκείνος να αγοράζει κρυφά και ένα πακέτο για την καλή του. Όταν έφτασαν στο σπίτι, τους είπε πως θέλει να τους μιλήσει, για κάτι σοβαρό. Το είχε σκεφτεί ο δούσμοιρος. Γιατί να περιμένει να απολυθεί; Ένα λόγο μπορούσαν να τον δώσουν. Τόσους μήνες άλλωστε που έλειπε μόνο την Κρυσταλλία είχε στο μυαλό του. Αυτό που τον πείραζε ήταν πως δεν μπορούσε να της στείλει ούτε ένα γράμμα. Τώρα τουλάχιστον θα δίνανε έναν λόγο και θα μπορούσε να μαθαίνει τα νέα της, χωρίς φόβο. Τι ήταν να μιλήσει για την απόφασή του; Δεύτερη βουβαμάρα σε εκείνα να τα ντουβάρια. Πήρε το λόγο η μάνα και άρχισε να του λέει. «Που να ξέραμαμ πως την ήθελες; Και πως της έσπειρες και κούτσο; Εμείς λέγαμε μας κοροϊδεύουν οι Μπισκολιτσοι. Ούτε βρακί δεν έχουν να αλλάζουν, μπορεί να μας έλεγαν ψέματα για να ζητήσουν παράδες;» «Ζήτησαν;» είπε με νεύρα ο Βάιος γνωρίζοντας την απάντηση. «Πες μάνα που τα ξέρεεις όλα, ζήτησαν;» Η Δέσπω κατέβασε το κεφάλι. Με μια ανάσα του είπε για το προξενιό της Κρυστάλλως αλλά και το θάνατό της πάνω στη γέννα. Ένα κρακ ακούστηκε στην καρδιά του, ακόμα και να τον πυροβολούσαν τέτοιο πόνο δεν θα ένιωθε. Όπως και η μάνα του την επόμενη μέρα που κίνησε προς τον κήπο και είδε ένα άσπρο πανί έξω από το πηγάδι. Έπιασε στα χέρια της το πανί και είδε έναν χρυσό κύκνο κεντημένο. Μόλις έσκυψε πάνω από το πηγάδι και αντίκρισε τον Βάιο μελανιασμένο ακούστηκε ένα κρακ και στη δικιά της καρδιά...

Τι να έλεγε λοιπόν η κυρά-Λένη στην Ελενίτσα; Πως δύο νέοι χάθηκαν άδικα; Για τους γονείς που αποφάσισαν μόνι τους, χωρίς να σεβαστούν τα παιδιά τους; Για την νοοτροπία του «τι θα πει ο κόσμος;» για τον αδερφό που δεν χάρηκε; Για το πηγάδι που μπάζωσαν; Προτίμησε να μην πει τίποτα...

Είναι τελικά υποτιμημένη η μεταγλώττιση στην Ελλάδα; του Βασίλη Αλεξίου

Φοιτητή του τμήματος Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, του Πανεπιστημίου Αθηνών

Είναι τελικά υποτιμημένη η τέχνη της μεταγλώττισης (δηλαδή η διαδικασία του να προσθέτεις ελληνικές φωνές σε ένα ξένο «προϊόν», είτε αφορά τηλεοπτική σειρά, είτε κινηματογραφική ταινία, διαφημίσεις, και πάει λέγοντας), στην Ελλάδα; Οδηγούμαστε στο συγκεκριμένο ερώτημα για δύο λόγους. Αφενός, επειδή υπάρχουν απόψεις ανθρώπων, που είτε θεωρούν τα καρτούν, τα παιδικά δηλαδή, προγράμματα που αφορούν μόνο τα παιδιά, και αφετέρου, επειδή πολλοί ηθοποιοί δεν είδαν με καλό μάτι, κάποτε, αυτό που ονομάζουμε μεταγλώττιση.

Γιατί, όμως, έγινε αναφορά στους ηθοποιούς που μπορεί να μην είδαν με καλό μάτι τη μεταγλώττιση; Και για ποιο λόγο διαβάζετε το παρών άρθρο; Πάμε να δούμε την απάντηση, σιγά σιγά, στην επόμενη παράγραφο.

Ας ξεκινήσουμε ανάποδα. Θα ταξιδέψουμε στο 1989, την περίοδο που η Ελλάδα θα βιώσει, τηλεοπτικά, μια μεγάλη «έκρηξη» αν μου επιτρέπετε. Είναι η χρονιά-ορόσημο για το τηλεοπτικό πεδίο, μιας και θα κάνουν την εμφάνισή τους τα δύο πρώτα κανάλια ιδιωτικής εμβέλειας, αλλάζοντας, από τότε, τις τότε ισορροπίες στο κομμάτι της τηλεόρασης -και όχι μόνο-. Με την είσοδο των πρώτων ιδιωτικών καναλιών στην Ελλάδα, παρουσιάζονται νέες ευκαιρίες για εργασία, με πολλούς ηθοποιούς να βλέπουν δελεαστικά την πρόταση για εργασία στην ιδιωτική τηλεόραση.

Όλο αυτό το ζήτημα, επιπλέον και τους ηθοποιούς των μεγάλων σχολών θεάτρου, που δεν έβλεπαν με καλό μάτι την ιδιωτική τηλεόραση, αποφασίζοντας να αφοσιωθούν αποκλειστικά στο θέατρο. Για μισό όμως. Εγώ έβαλα με πλάγια γράμματα μια φράση. Γιατί το έκανα αυτό; Διότι, όλο αυτό το «νέο κύμα», επηρέασε και τον τομέα της μεταγλώττισης, μιας και πολλά κανάλια, αλλά και στούντιο, θα στραφούν στη συνέχεια στον τομέα της μεταγλώττισης.

Εδώ θα ανοίξω μια παρένθεση, και θα γυρίσω το χρόνο ακόμα πιο πίσω. Στη δεκαετία του '70, θα κάνει την εμφάνισή του το γνωστό μέχρι και σήμερα έργο «Το μικρό σπίτι στο λιβάδι». Ένα από τα πρώτα, αν όχι το πρώτο, έργα που μεταγλωττίστηκαν στην Ελλάδα. Τα χρόνια πέρασαν, και μέσα στη δεκαετία του '80, κάνουν την εμφάνισή τους τα πρώτα παιδικά, που γράφουν τη δική τους ιστορία. Κάνουν Κάντη, Αστυνόμος Σαΐνης, Ροζ Πάνθηρας, Στρουμφάκια, είναι από τα πρώτα παιδικά που μεταγλωττίζονται, χρησιμοποιώντας κατά κύριο λόγο, ηθοποιούς που δάνεισαν τη φωνή τους, για να ζωντανέουν τους ήρωες της παιδικής μας ηλικίας.

Ναι, όμως, γιατί αναφέρω ότι δεν έβλεπαν με καλό μάτι τη μεταγλώττιση; Διότι, όπως αναφέρθηκε παραπάνω, πολλοί ηθοποιοί προτιμούσαν να αφοσιωθούν στο θέατρο, από το να ασχοληθούν με την τηλεόραση, ή τη μεταγλώττιση.

Όμως, πολλοί ηθοποιοί του θεάτρου, της τηλεόρασης και του σινεμά, μέχρι το τέλος του 1989, είχαν ήδη μεταγλωττίσει γνωστά και αγαπημένα παιδικά. Ηθοποιοί όπως η Ματίνα Καρρά και ο Τάσος Κωστής, μέχρι και την έλευση της ιδιωτικής τηλεόρασης, έχουν δανείσει τη φωνή τους σε διάφορα παιδικά, που μας συντροφεύουν μέχρι και σήμερα.

Κλείνω τη μεγάλη παρένθεση, και επιστρέφω στη δεκαετία του '90. Τώρα, η συζήτηση μας θα φτάσει μέχρι και σήμερα. Θέλω να σημειώσετε το εξής: μέχρι και αυτή τη στιγμή, έχουν μεταγλωττίσει πάνω από 700 (!) έργα. Και σκεφτείτε επίσης, ότι όσοι μεταγλωττίζουν, είναι επί των πλείστων ηθοποιοί, με σημαντική διαδρομή σε θέατρο, τηλεόραση, κινηματογράφο.

Σκεφτείτε και το εξής: στην Αμερική, οι πιο γνωστοί ηθοποιοί μετά από εκείνους του Χόλιγουντ, είναι οι ηθοποιοί φωνών. Εδώ στην Ελλάδα, σαν να τους έχω υποτιμήσει λίγο τους Έλληνες μεταγλωττιστές...

Να μου πείτε, πως καταφέραμε να ξεπεράσουμε τα 700 μεταγλωττισμένα έργα; Το μόνο που θα πούμε, είναι ότι υπήρχαν περίοδοι που έβγαίναν συνεχώς νέα παιδικά, που συνεχώς τα στούντιο έκαναν μια «ανακύκλωση», χρησιμοποιώντας πολλές φορές τους ίδιους ηθοποιούς για πολλούς ρόλους.

Να μη ξεχάσουμε και τις σαπουνόπερες, που συντρόφευαν, κάποτε, τα ελληνικά νοικοκυριά, με τις παραγωγές από το εξωτερικό (είτε από το Μεξικό, είτε από την Αργεντινή), να στέλνουν εδώ υλικά, και εμείς να τα μεταγλωττίζουμε. Βλέπετε, ήταν πιο εύκολο για έναν άνθρωπο να κάθεται στο σπίτι του και να κάνει δουλειές, από το να διαβάζει υποτίτλους. Με αυτόν τον τρόπο, έκανες ό,τι έπρεπε να κάνεις, ενώ άκουγες έναν Έλληνα ηθοποιό να έχει δανείσει τη φωνή του. Σου κρατούσε συντροφιά με λίγα λόγια.

Να αναφερθεί και το εξής: τα μεγάλα στούντιο παραγωγής ταινιών (Ντίσνεϋ, Πίξαρ), σιγά σιγά, άρχισαν να «προμηθεύουν» την Ελλάδα με έργα, τα οποία έγραψαν τη δική τους ιστορία, και που μεγάλωσαν, και συνεχίζουν να μεγαλώνουν, γενιές και γενιές. Και φυσικά, αφού αναφέρθηκαν τα στούντιο, μη ξεχνάμε ότι όλοι αυτοί οι ηθοποιοί, έχουν μεταγλωττίσει και ξένες διαφημίσεις.

Οπότε, άλλη φορά που θα παρακολούθησετε μια διαφήμιση, να έχετε στο μυαλό σας ότι ο αγαπημένος σας ηθοποιός, ίσως να έχει μεταγλωττίσει κάποια διαφήμιση. Ή κάποιο έργο.

Και για να μη μείνει αναπάντητο το ζήτημα ότι πολλοί θεωρούν τη μεταγλώττιση ένα παιδικό ζήτημα, να αναφέρω ότι πολλά παιδικά, έχουν και φανατικό, ενήλικο κοινό. Και δεν είναι λίγα τα παραδείγματα.

Οπότε, είναι τελικά υποτιμημένη η τέχνη της μεταγλώττισης στην Ελλάδα; Αν λάβουμε υπόψη τα παραπάνω παραδείγματα, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι τα πράγματα, πλέον, έχουν αλλάξει. Πάντοτε, όμως, θα υπάρχουν και οι αντίθετες απόψεις. Απόψεις που θα είναι, πάντοτε, σεβαστές.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Όπως κάθε χρόνο, ανεβαίνοντας στο χωριό περί το τέλος της Άνοιξης και περιδιαβαίνοντας διάφορες τοποθεσίες ένοιωσα ικανοποίηση, απολαμβάνοντας τη χαρά της φυσικής ομορφιάς αντικρίζοντας αφθονία πανέμορφων λουλουδιών, χόρτων, θάμνων και δένδρων σε ανάπτυξη απέραντου παρθένου και ατσαλάκωτου δρυμού.

Παρατήρησα, όμως, μελαγχολικά, συναντώντας μόνο 2-3 κοπάδια αιγοπροβάτων και λίγα γελάδια ξενοχωρικά και απολύτως κανένα αλογομούλαρο, παρά μόνον για δείγμα 1-2 γέρικα γαιδουράκια και όλα αυτά τα τυχερά σημερινά ζώα να κολυμπούν σε αφθονία τροφής.

Μου ήρθαν έτσι μνήμες παλιές, που το χωριό μας ήταν γεμάτο από ανθρώπους πλέον των 1.500, τα παιδιά στο σχολείο έφθαναν το αριθμό 300, το ζωικό κεφάλαιο αριθμούσε περίπου 600 αλογο - γαϊδαρο - μούλαρα, τα βοοειδή γύρω στα 400 και τα αιγοπρόβατα περίπου 3.000.

Όμως τότε, οι μη καλλιεργούμενοι αγροί και τα λιβάδια φυλάσσονταν για τη συγκομιδή χόρτων για το χειμώνα και τα ποίμνια έβοσκαν στα δάση και στα ελάχιστα χέρσα μέρη και το καλοκαίρι μόνον μετά τη συγκομιδή των καρπών στις υπολοιπές θερισμένες εκτάσεις.

Το αποτέλεσμά ήταν με την πληθώρα του ζωικού κεφαλαίου και την υπερβόσκηση, να μοιάζουν οι μη δασικές εκτάσεις ξυρισμένες και φαλακρές και τα ζώα να υποσιτίζονται μη βρίσκοντας αρκετή τροφή.

Και σαν να μην έφθανε αυτό, η τότε Κοινοτική Αρχή κάποιες χρονιές, νοίκιαζε το καλοκαίρι την έκταση της Νεβρόπολης και το κλαρί, όπως έλεγαν, σε μεγαλοκτηνοτρόφους αιγών 3.000 - 4.000 και τότε γινόταν θρήνος των συγχωριανών μας κτηνοτρόφων, διότι χειρότερου στο έπακρον η κατάσταση για τη βοσκή των ζώων του χωριού.

Θυμάμαι την εικόνα, που είχα ιδεί τότε μικρό παιδί κάποιες φορές καλοκαίρι, μεγάλο ξένο κοπάδι μαύρων γιδιών στη Νεβρόπολη από τη θέση «Μπράσκα» έως το «Αυγέρ», σημερινό «Νησάκι» της λίμνης, πυκνό σαν ακρίδα και τα κλαριά και θάμνοι απογυμνωμένα σαν ξύλα ξερά.

Αυτά πριν το 1940, που μερικές χρονιές η Κοινότητα, για να έχει κάποιο εισόδημα νοίκιαζε, όπως αναφέρεται παραπάνω, την έκταση της Νεβρόπολης για βοσκή σε επώνυμους μεγαλοκτηνοτρόφους, όπως π.χ. μιά «ΚΥΡΑ», όπως την έλεγαν από τα Χάσια, στην οποία για χρόνια υπηρέτησε και ο συγχωριανός μας Γιαννής Ευθ. Μπαλατάδωρος, ως φύλακας στο Τσιφίμι Ζάρκο Τρικάλων.

Ακόμα παλαιότερα, έρχονταν και άλλοι τσελιγκάδες στο χωριό μας, όπως κάποιος Ζαραμπούκας από τη Σαμαρίνα, που είχε ποιμένα και γαμπρό στην κόρη του, τον πατέρα του Δημήτρη Γιολλάση, γνωστό Ζωγράφο, ο οποίος γεννήθηκε στο Μορφοβούνι το 1897 - 1993 σε Βλαχοκαλύβα, ορφάνεψε μικρός και έζησε περιπετειώδη παιδική ηλικία, αφού υιοθετήθηκε άτυπα στα Τρίκαλα και ξανσορφάνεψε και από τη δεύτερη φτωχική οικογένεια, που τον είχε περιμαζέψει. Τελικά μεγάλωσε με χίλιες δυσκολίες δουλεύοντας από μικρός περιστασιακά σε ό,τι του τύχαινε καλλιεργώντας και το ταλέντο του στη ζωγραφική τέχνη, καταλήγοντας σε σπουδαίο επώνυμο Ζωγράφο.

Στην κατοχή, ως αντιστασιακός, παρακολουθούσε τα α-

νάρτικα τμήματα του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ της περιοχής μας, ασχολούμενος με σκηνικά και ζωγραφικές καλλιτεχνικές περιστασιακά ψυχαγωγικών έργων και παραστάσεων.

Δίδαξε και στο ταχύρρυθμο Φροντιστήριο του ΕΑΜ στην Κατοχή, που λειτούργησε στην Τύρνα Τρικάλων, επί δίμηνο συνυπηρετώντας με αρκετούς σπουδαίους αντιστασιακούς παιδαγωγούς, υπό τη διεύθυνση της Ρόζας Ιμβριώτη, διασήμου και πασίγνωστης παιδαγωγού και συγγραφέως, προκειμένου να επανδρώσουν με δασκάλους τα σχολεία, όπου επικρατούσε το αντιστασιακό ΕΑΜ - ΕΛΑΣ.

Το προσόν τότε για τη φοίτηση στη Σχολή εκείνη ήταν το απολυτήριο Γυμνασίου. Από τη Σχολή της Τύρνας δάσκαλο είχαμε και στο χωριό μας, το Χρήστο Μηλίτση από το Μεσενικόλα 1942 - 1944.

Ο Δημήτριος Γιολλάσης είχε πολλούς γνωστούς και φίλους στο χωριό μας, όπως μου έλεγε και στενές φιλικές σχέσεις με τον Κώστα Καφαντάρη «Νικηταρά».

Τον είχαμε και στο Γυμνάσιο Καρδίτσας Καλλιτεχνικό Καθηγητή στην τάξη, εγώ, ο Δωρόθεος Κουσιάς, ο Στέφανος Μαυραντζάς το 1946 -1948, οπότε τον έδιωξαν και ιδιώτευε, ασχολούμενος με ζωγραφίες της υπαίθρου και τον συναντούσαμε συχνά στα Μελισσομάντρια και αλλού με το τρίκυκλο ποδήλατό του να ζωγραφίζει τη φύση.

Είχε χαρίσει πολλά έργα του στην Πινακοθήκη Αθηνών και στο Δήμο Καρδίτσας μεταξύ των οποίων και τον σπουδαίο και θεαματικό πίνακα «**ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΖΑΡΙ**» (τριήμερο ζώων στην Καρδίτσα), που το ζωγράφησε δύο φορές. Μία εκ του φυσικού και τη δεύτερη από το πρωτότυπο, για να αφήσει πανόμοια αυθεντικά στην Πινακοθήκη Αθηνών και στο Δήμο Καρδίτσας.

Άλλο μεγάλο έργο του είναι η ψηφιδωτή ζωγραφία της άνω πρόσοψης του Αγίου Κωνσταντίνου Καρδίτσας (αέτωμα).

Για τη λιτοδιαίτη συντήρησή του κατασκεύαζε και παντός είδους ταμπέλες σε διάφορα καταστήματα.

Όταν υπηρετούσα στην Καρδίτσα περίπου το 1970, χρεώθηκα στην υπηρεσία μου μια καταγγελία αστυνομική εις βάρος του, ότι κατασκεύαζε αυθαίρετο κτίσμα εκτός σχεδίου πόλεως στο Νοτιοανατολικό άκρο της Καρδίτσας. Όταν πήγα να ιδώ την περίπτωση, για να την ελέγξω και διεκπεραιώσω, τον βρήκα να επεκτείνει λίγο με τσιμεντόλιθους ο ίδιος, κάθιδρος, με βοηθό την ψυχοκόρη του, το πρόχειρο εργαστήριο - έκθεση και αδυνατούσε να καταλάβει, ποιόν έβλαπτε και προέκυψε καταγγελία Αστυνομική.

Διέκοψε την εργασία του και συζητώντας φάγαμε και λίγο καρπούζι, ανατρέχοντας και στο παρελθόν με την προσωπική τότε ιστορία και με ρώτησε αν παράγει το χωριό μας ακόμα **πατάκες**. Χαϊρετώντας τον για να φύγω, του πρότεινα να του στείλω έναν κτίστη (είχα τη δυνατότητα), να τελειώσει την προσπάθειά του και μου το απέκλεισε κατηγορηματικά, ευχαριστώντας μου, λέγοντας ότι και το δωμάτιο που έμενε, μόνος του το έφτιαξε.

Τελευταία, γύρω στο 1990 τον ξαναεπισκεφτήκα πηγαίνοντάς του μια σακούλα πατάκες και μία σταφύλια με σύκα, λέγοντάς του, ότι αν ήθελε μπορώ να κατέβω να τον μεταφέρω στο χωριό για μία επίσκεψη στις εκδηλώσεις μας και να διανυκτερεύσει φιλοξενούμενός μου, αν ήθελε, αλλά πάλι ευχαριστώντας με, αρνήθηκε, δηλώνοντας και αδυναμία καθώς ήταν τότε πάνω από 90 ετών !

Συνεχίζεται

ΓΙΑΤΙ ΟΙ «ΑΝΔΡΕΣ» ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΟΥΝ; ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΠΟ ΤΟ «ΑΣΘΕΝΕΣ» ΦΥΛΟ

του Δημήτρη Αντωνίου,
Καθηγητή Αγγλικής
B.A., Κατόχου Masters
Παιδαγωγικής & Γλωσσολογίας
dantoniu.pro@gmail.com

Ο όρος γυναικοκτονία δυστυχώς απασχολεί την Ελληνική κοινωνία πρόσφατα τόσο όσο ποτέ στο παρελθόν. Γιατί άραγε; Είναι πολύ απλό, διότι ποτέ στο παρελθόν δεν είχαμε αυτό το κακό, σε αυτόν τον ρυθμό, όπως τον σημερινό.

Ωστόσο, ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή και η αρχή είναι, αλλά και ήταν, η ανδροκρατία ή καλύτερα η «απόλυτη» εξουσία - υπεροχή του ισχυρού φύλου, τουλάχιστον θεωρητικά, διότι στην ουσία οι γυναίκες σε αρκετές περιπτώσεις πετύχαιναν αυτό που ήθελαν.

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΑΝΟΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΑΝΕΚΑΘΕΝ ΥΠΗΡΞΕ Η ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΗ ΠΩΣ ΗΤΑΝ ΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ.

Ερχόμαστε στη συγκεκριμένη περίπτωση στους Αγ. Αναργύρους και την άτυχη Κυριακή Γρίβα. Σε κάποια φάση εκείνος και εκείνη ερωτεύτηκαν και συμβίωσαν, αλλά με τον καιρό οι διαφορές μεταξύ τους αντί να περιορίζονται, μεγάλωναν και σε κάποια στιγμή η κυρία ζήτησε τον χωρισμό, δηλαδή την αποχώρηση - την απόρριψη του γόη. Ο γόης αυτός δεν μπορούσε να χωνέψει με τίποτα αυτή την απόρριψη. Ένας άνδρας σαν αυτόν να απορριφθεί από μία γυναίκα; Αδιανόητο. Όλες οι προσπάθειές του να την πείσουν ή μεταπείσουν απέβαιναν άκαρπες, συνεπώς ποια ήταν η λύση; Πολύ απλά η εξόντωσή της, η θανατική της καταδίκη από τον ίδιο. Η ίδια συνειδητοποίησε το κακό που θα ερχότανε και κατέφυγε στην αστυνομία. Δυστυχώς, με τα γνωστά και πολύ δυσάρεστα αποτελέσματα!!!

Η σύντομη αυτή ιστορία που περιγράφεται, κατά πάσα πιθανότητα τονίζει και απεικονίζει την πραγματικότητα και αποτελεί το «πρότυπο» κάθε γυναικοκτονου, άσχετα αν είναι του σήμερα ή του χθες.

ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΡΙΣΜΕΝΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΑΠΟ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΓΥΝΑΙΚΑ.

Βέβαια, σε κάθε περίπτωση οι γονείς φέρουν σημαντικό βαθμό ευθύνης με τον τρόπο που μεγαλώνουν τα παιδιά τους όταν είναι του αντιθέτου φύλου. **Πόσοι γονείς διδάσκουν αμερόληπτα την ισότητα των δύο φύλων; Αλλά και πόσοι εκπαιδευτικοί κάνουν το ίδιο;**

Σε κάθε περίπτωση η οικογένεια και το άμεσο περιβάλλον επηρεάζουν τα μέγιστα και παίζουν τον καθοριστικό ρόλο της διαπαιδαγωγικής και της συμπεριφοράς μας. **Ο έρωτας είναι τυφλός αλλά η συμβίωση ή και ο γάμος μας ανοίγουν τα μάτια. Love is blind and marriage is an eye opener**, αυτό λένε οι Αγγλοσάξονες. Εάν κάποιος μας απορρίπτει, για τον Α ή Β λόγο, καλά θα είναι να ελέγχουμε την συμπεριφορά μας και να μην ρίχνουμε πάντοτε το φταίξιμο στους άλλους.

Η ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗ ΘΕΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΟΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Μέχρι και την δεκαετία του '80, ίσως και αργότερα, στην Ελλάδα τα αγόρια ετύγχαναν προνομιακών δικαιωμάτων και προνομιακής μεταχείρισης, γιατί άραγε; Απλούστατα διότι οι γονείς των αγοριών θα έπαιρναν προίκα με το γάμο των αγοριών τους, αλλά με τα κορίτσια θα έπρεπε να δώσουν προίκα και αλίμονο εάν δεν διέθεταν προίκα. Πέραν της προίκας, οι γονείς των κοριτσιών έπρεπε να φροντίζουν, εξίσου σημαντικό ήταν και το θέμα της τιμής των κοριτσιών. Αλίμονο εάν τα κορίτσια τους «έβγαίνε» το όνομα και αποκτούσαν τη «φήμη» της παρδαλής, ή ότι είχαν ακουστεί με κάποιον ότι δήθεν είχαν σχέση. **Το δημοφιλές λαϊκό άσμα «Είμαι άντρας και το κέφι μου θα κάνω» αδιάψευστα τονίζει και απεικονίζει την «υπεροχή» του ισχυρού φύλου.**

Μόλις προ ημερών ακούστηκε από τα Μ.Μ.Ε. πως το Υπουργείο Παιδείας θέσπισε αυστηρότερους νόμους πειθαρχίας και τιμωρίας στα σχολεία, εφαρμόζοντας εκ νέου την αποβολή των πέντε ημερών για μαθητές που παρανομούν, αλλά και την αλλαγή των μαθητών σε άλλο σχολείο.

Οι «πιτσιρικάδες» τα τελευταία χρόνια παραπήραν θάρρος και με την ιστορική και παραδοσιακή αλλά και προνομιακή μεταχείριση που απολάμβαναν, **πολλοί εξ αυτών είχαν καβαλήσει το καλάμι στην κυριολεξία** (αυτό μπορούν να το πάθουν και ενήλικες, πολύ περισσότερο από τους εφήβους).

Παραμπυτώντως, τα περίφημα σχολεία αρρένων και θηλέων του παρελθόντος, φαίνεται πως άφησαν βαθιά την επιρροή τους σε μερικούς λάτρεις του ισχυρού φύλου.

ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Γράφει ο Καλαντζής Δημήτριος, Χημικός Μηχανικός

Συνέχεια από το εξώφυλλο

Τα επιχειρήματα της τάχα ελευθερίας επιλογής κι η διαδρομή συναλλάγματος είναι γελοία, διότι οι πλούσιοι ποτέ δεν ελέγχθηκαν σε αυτό το κράτος, ούτε οι πολιτικοί και το συνάλλαγμα στα πλαίσια του ευρωπαϊκού χώρου δεν υπάρχει στη μορφή που η λέξη ως τώρα εξέφραζε.

Μα η μόδα αυτά μας λέει, λένε ορισμένοι ακόμα κι απ τον άλλοτε προοδευτικό χώρο κι είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν στο βωμό του κέρδους των ολίγων και άρθρα του συντάγματος. Μήπως όμως ήρθε ο καιρός να χαράξουμε κόκκινες γραμμές έναντι της λαίλαπας της φιλελευθεροποίησης αγαπητοί μου, να διορθώσουμε, με προγράμματα που βλέπουν στο μέλλον και γενναίες χρηματοδοτήσεις, ακόμα και με την ισότιμη προώθηση της συνεργασίας τους με επιχειρήσεις, ποσώς τα κακώς έχοντα στα δημόσια πανεπιστήμια, γιατί όντως υπάρχουν και να προχωρήσουμε μπροστά διαφυλάττοντας ότι με αγώνες και θυσίες ως τώρα αποκτήθηκε;

Δεν νομίζω κύριοι ότι θα υπήρχε η εξέγερση του Πολυτεχνείου κι ούτε καμία άλλη αμφισβήτηση των κακώς εχόντων στον κοινωνικό και πολιτικό χώρο μέσα από ιδιωτικά πανεπιστήμια, το βλέπουμε σήμερα πολύ καθαρά. Όποιος τόλμησε να διαδηλώσει για την Παλαιστήνη κι ενάντια στη σφαγή του λαού της από τους φοιτητές των ιδιωτικών πανεπιστημίων, στην Αμερική κι αλλού απειλήθηκε η διαγράφη ως φοιτητής. Αυτή τη δημοκρατία θέλουμε, τωρινό και μελλοντικό γονείς η παππούδες για τα παιδιά ή τα εγγόνια μας; εγώ πάντως δηλώνω ξεκάθαρα όχι. Ακόμα και οι πρόεδροι του Harvard και του UPenn εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση πριν μερικές εβδομάδες, ενώ στο στόχαστρο τώρα είναι και η πρόεδρος του MIT. Ο λόγος είναι ότι δεν κατέστειλαν εγκαίρως στα πανεπιστήμιά τους τις φοιτητικές κινητοποιήσεις υπέρ της Παλαιστή-

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΡΑΟΥΛΙ ΤΟΥ ΝΤΑΗΡΑΓΑ

του Γ. Βασιλούλη - gvasiloulis@gmail.com

8

Το περασμένο διάστημα η συντακτική επιτροπή της εφημερίδας και εγώ προσωπικά, λαιοδηγήκαμε στο διαδίκτυο, από ελάχιστους βέβαια συγχωριανούς του Βόλου, για τη δημοσίευση στο προηγούμενο φύλλο δύο άρθρων των Ευριπίδη Καφαντάρη και Δημήτρη Αντωνίου για την ιδιωτική εκπαίδευση. Πήραν βέβαια την ανάλογη απάντηση από άλλους χωριανούς, οι οποίοι έχουν εκ διαμέτρου αντίθετη άποψη με τους επικριτές μας. Η δημοσίευση στο παρόν φύλλο στην πρώτη σελίδα του υπερπερισπωμένου άρθρου του τακτικού συντάκτη μας **Δημήτρη Καλαντζή** με αντίθετη άποψη πάνω στο συγκεκριμένο θέμα, αποδεικνύει πως η εφημερίδα μας σεβόμενη τις διαφορετικές απόψεις, υπηρετεί την πολυφωνία και τον πλουραλισμό. Η παρουσίαση θεμάτων με βαθιά κοινωνικό περιεχόμενο, όπως είναι η εκπαίδευση, δεν αποκλίνει από τους καταστατικούς σκοπούς του Συνδέσμου μας, αλλά δείχνει ευαισθησία για βασικά θέματα που απασχολούν την κοινωνία μας. Οι επικριτές μας, μας αποδίδουν μομφή πως πολιτικοποιούμε την εφημερίδα. Ο άνθρωπος είναι "φύσει πολιτικόν - κοινωνικόν ον" διακηρύττει ο μέγιστος Αριστοτέλης. Πολιτικά είναι τα περισσότερα κοινωνικά προβλήματα, όταν ξεφεύγουν από τη στενή κομματική τους διάσταση. Η εκλεγμένη από τις γενικές συνελεύσεις συντακτική επιτροπή, έχει υποχρέωση να δημοσιεύει παρόμοια θέματα με κοινωνικό περιεχόμενο, όπως είναι η εκπαίδευση, αρκεί βέβαια αυτά να μην εναντιώνονται σε κάποιον ούτε να θίγουν προσωπικά κανένα. Θα πρέπει στο εξής οι επικριτές μας να είναι πιο προσεκτικοί στις διατυπώσεις τους, επειδή οι άνθρωποι που ασχολούμαστε με την εφημερίδα και τους συλλόγους, το κάνουμε από βαθιά αγάπη για το χωριό μας, πιστεύοντας πως υπηρετούμε την παράδοση και τον πολιτισμό. Και αν κάνουμε κάποιο αθέλητο λάθος ως προς τα επιστημονικά καλόπιστα να το διορθώσουμε.

Ο κ. Δήμαρχος με άρθρο του που δημοσιεύεται στην πρώτη σελίδα απαντά σε προηγούμενο κείμενό μας με τον τίτλο "ώδινεν όρος και έτεκεν μυν", με παραθέσεις έργων πολιτισμού και διατήρησης της ιστορικής μνήμης που τον τιμούν και τα οποία ουδέποτε αμφισβητήσαμε. Αντίθετα μάλιστα πολλές φορές τα εκθειάσαμε από τις στήλες της εφημερίδας μας. Η ένστασή μας όμως παραμένει ως προς την αθέτηση της υπόσχεσής του απέναντι στην Γενική Συνέλευση των απόδημων, για την ανέγερση ενός πραγματικού μνημείου των πεσόντων στον εμφύλιο, όχι βέβαια με την προχειρότητα και την αοριστολογία ως "μνημείου συμφιλίωσης". Η παραδοχή του πως δεν έγινε όπως έπρεπε λόγω εμπόδων που συνάντησε και η υποσχεσή του πως "εν ευθέτω χρόνω" θα αποδοθεί στο μνημείο η σοβαρότητα που του αρμόζει, μας ικανοποιεί.

Έφυγε από τη ζωή την 5η Ιουνίου σε ηλικία 93 χρόνων ο **Βασίλης Μπρακατσούλας** καταγόμενος από τα Κανάλια Καρδίτσας. Σε όλη τη ζωή υπήρξε αγωνιστής, ιδεολόγος, υπερασπιστής ως δικηγόρος τα μετεμφυλιακά χρόνια σε δίκες πολιτικών κρατούμενων, διώχτηκε πολλές φορές, κακοποιήθηκε και φυλακίστηκε για τις ιδέες του. Υπήρξε ο νεότερος βουλευτής του ελληνικού κοινοβουλίου με την ΕΔΑ το 1958, αργότερα νομάρχης Μαγνησίας, περιφερειάρχης Ηλείου και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Είναι συγγραφέας πάνω από 30 επιστημονικών βιβλίων με κοινωνικό και φιλοσοφικό περιεχόμενο καθώς και νομικών εγχειριδίων για τους νέους δικηγόρους. Νοιώθω ευτυχισμένος που με τίμησε με τη φιλία του, αρχικά κατά τη θητεία του ως νομάρχης στον Βόλο και αργότερα στην Αθήνα. Αγαπούσε το χωριό μας και τους Βου-

νεσιώτες για τους οποίους μιλούσε πάντα με τα καλύτερα λόγια. Αιωνία του η μνήμη.

Πολλά από τα δημοτικά μας τραγούδια, ιδίως τα κλέφτικα, αναφέρονται σε πραγματικά περιστατικά που συνέβηκαν στα χρόνια του ξεσηκωμού του γένους. Ένα από αυτά είναι το **χιλιотραγουδιμένο "παιδιά της Σαμαρίνας"**. Η Σαμαρίνα είναι ένα κεφαλοχώρι των Γρεβενών κτισμένο σε υψόμετρο 1450 μέτρων. Οι κάτοικοι της συμμετείχαν σε όλους τους απελευθερωτικούς αγώνες του γένους. Το συγκεκριμένο τραγούδι αναφέρεται στη συμμετοχή μιας ομάδας παλικαριών της που βρέθηκαν έγκλειστοι στην πολιορκία του Μεσολογγίου το 1826. Επειδή κατά την ηρωική έξοδο βρέθηκαν στην εμπροσθοφυλακή με το σώμα των Μακεδόνων, οι περισσότεροι σφαγιάστηκαν. Οι 33 που διασώθηκαν μετέφεραν στο χωριό τους το θλιβερό μαντάτο, με την προτροπή του βαριά πληγωμένου καπετάνιου τους Μίχου Φλώρου να μην πουν την αλήθεια στους δικούς του, αλλά να τους πουν πως παντρεύτηκε και έμεινε στα ξένα. Λέγεται μάλιστα πως το μήνυμα γράφτηκε στις φουσανέλες τους να μην ξεχαστεί. Η λαϊκή μούσα έφτιαξε το γνωστό τραγούδι, όπως τόσα άλλα που αναφέρονται σε πραγματικά γεγονότα. Οι ξένοι ερευνητές είναι μαγεμένοι από το ελληνικό δημοτικό τραγούδι. Ο Γερμανός κορυφαίος ποιητής και μυθιστοριογράφος Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε όταν ανακάλυψε το ελληνικό δημοτικό τραγούδι έμεινε κατάπληκτος. **Αν μπορούσα να γράψω, είτε, έστω και ένα ελληνικό δημοτικό τραγούδι, θα απέρριπτα ότι έχω γράψει μέχρι σήμερα. Φανταστείτε έναν άντρο να μιλάει με το κεφάλι του κλέφτη. Ο κλέφτης να λέει να του κόψουν το κεφάλι να μην το πάρουν οι Τούρκοι και να μην το πουν στην αραβωνιαστικά του. Οι εικόνες αυτών των τραγουδιών είναι εκπληκτικές. Φανταστείτε το ελληνικό δημοτικό τραγούδι βάζει δύο θουνά να μαλώνουν μεταξύ τους.**

Οι σύγχρονοι Έλληνες βέβαια σνομπάρουν τα ελληνικά δημοτικά τραγούδια και ικανοποιούνται με τα ξενόφερτα.

Οι δραγάτες του χωριού μας μιας άλλης εποχής.

Το χωριό μας έχει τεράστια αγροτική και δασική έκταση υπολογιζόμενη σε 27.000 στρέμματα και συνορεύει με πάνω από δέκα χωριά. Μέχρι και τη δεκαετία του 1960 τα περισσότερα χωράφια καλλιεργούνταν κυρίως με σιτάρι και καλαμπόκι και η φύλαξη από την ανεξέλεγκτη βοσκή των οικόσιτων και κοπαδικών ζώων είχε ανατεθεί στους αγροφύλακες. Ο θεσμός της αγροφυλακής θεσπίστηκε αμέσως μετά τη σύσταση του ελληνικού κράτους το 1836. Αυτοί διορίζονταν από τον πρόεδρο της κοινότητας και αμείβονταν αρχικά από τα πενήρα έσοδα της. Στους νεότερους χρόνους η αγροφυλακή μεταφέρθηκε στο υπουργείο εσωτερικών το 1954 και οι αγροφύλακες αμείβονταν κανονικά από το δημόσιο, έως την κατάργηση του θεσμού το 2011. Υπήρχαν στο χωριό μας ταυτόχρονα πολλοί αγροφύλακες ένας για κάθε αγροτική περιφέρεια. Όπως ένας για τη Ράζια, άλλος για το Κατινάρι, άλλος για τον Αγιώρανη και δύο για τη Νεβρόπολη που χωρίζονται στην έκταση νότια του Αυγέρη και στη βόρεια πλευρά μέχρι το Κεραμίδι. Κατά την εποχή που υπήρχαν σπαρμένα χωράφια οι αγροφύλακες έπρεπε να διανυκτερεύουν στην περιοχή της ευθύνης τους για την πρόληψη των ζημιών. Όλοι οι άνω των 70 ετών έχουμε κάτι να θυμηθούμε από τα γεγονότα

που ζήσαμε με κάποιον αγροφύλακα. Παραθέτω από διηγήσεις παλιότερων, ένα ευτράπελο γεγονός της εποχής του 1938-39 όταν πρόεδρος της κοινότητας ήταν ο Κώστας Βασιλούλης και αγροφύλακας ολόκληρης της Νεβρόπολης ο Σεραφείμ Κουτσώνας (Σιαραφούλιας).

Τη χρονιά εκείνη ο Σεραφείμ Κουτσώνας ήταν αγροφύλακας σε ολόκληρη την έκταση της Νεβρόπολης. Ένα βράδυ καλοκαιριού λοιπόν που επέλεξε να κοιμηθεί στο κρεβάτι του σπιτιού του αντί να διανυκτερεύσει στη Νεβρόπολη, κάποια γελάδια μπήκαν σ ένα χωράφι που ήταν σπαρμένο με καλαμπόκι και έγινε η ζημιά. Ειδοποιημένος από τον ιδιοκτήτη του χωραφίου ο πρόεδρος της κοινότητας Κώστας Βασιλούλης έσπευσε επί τόπου, μάζεψε τα γελάδια και τα ανηφόριζε απ' τα Π'νακάκια προς τον Αθανάση. Ο Σιαραφούλιας που ειδοποιήθηκε εν τω μεταξύ κι αυτός βλέποντάς τον να ανηφορίζει, για να αποφύγει την κατάρα του προέδρου, μπαίνει μέσα στη γεμάτη με νερό κοπάνα της βρύσης και γίνεται λούτσα. Σε λίγο φτάνει και ο πρόεδρος βρίζοντας και μονολογώντας: **«έχουμε ή δεν έχουμε αγροφύλακα στη Νεβρόπολη»**, και ο πάντα ετοιμόλογος Σιαραφούλιας δείχνοντας τα πόδια του μούσκεμα ως το γόνατο, του βγαίνει από μπροστά: **«Τι του πέρασις αρά Βασ'λούλη, αλαμανιώντι δυο Νιθρόπουλις μ'έναν αγροφύλακα; Ισού κομήθικι απόψι αγκαλιά μι τη Μάρου, ρώτα κι μένα τί τράβασα ούλλ'η τη νύχτα πέρα δώθι, απ' του Κιραμίδι' μέχρι τη Μάλια. Κοίτα να ιδείς τί γίγκα απ'τ' δρουσιές; Κόκαλο ο πρόεδρος, τι να έλεγε, όταν αντίκρισε την αξιολύπητη εικόνα του δραγάτη. Υπάρχουν πολλά τέτοια ευτράπελα με τα οποία θα επανέλθουμε σε μελλοντικά φύλλα.**

Από την έρευνα που κάναμε, πριν ακόμη εκλείψουν οι πρωτογενείς πηγές πληροφόρησης και κυρίως από τις θύμεις του **Ηλία Νασιάκου**, δημιουργήσαμε έναν μακρύ κατάλογο ονομάτων των αγροφυλάκων από τις αρχές του περασμένου αιώνα έως την κατάργηση του θεσμού.

Από το 1916 που, ως πρώτος πρόεδρος της κοινότητας αναφέρεται ο Δημήτριος Νάνος, παραθέτουμε ένα πίνακα αγροφυλάκων που φτάνει έως την κατάργηση του θεσμού:

Μήτριος Πολύζος, Ηλίας Κοντοστέργιος, Γιώργος Πουρδαλής, Βασίλης Πίντζιος, Δημήτριος Ραχωβίτσας, Αλέκος Κατόικος, Σεραφείμ Κουτσώνας, Δημήτριος και Τάσιος Νάνος, Θωμάς Ζαχαρής, Γιώργος Κουτίνος, Λεωνίδας Κοντοστέργιος, Σπύρος Νάνος, Πέτρος Καφαντάρης, Σταύρος Καφεντζής, Τάσιος Λατίνος, Θωμάς Σταύρου (ο θρυλικός Τσιακατάκος), Γιάννης και Σωκράτης Μπαλαδώρος, Ηλίας Γόρδιος, Σωτήρης Κωσταρέλλος.

(Οι αγροφύλακες όπως και όλα τα επαγγέλματα από τη σύσταση της κοινότητας, είναι καταχωρημένα στο βιβλίο του Συνδέσμου **«ΤΟ ΒΟΥΝΕΣΙ - ΓΛΩΣΣΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ - Ιστορία και παράδοση»**).

Εκλογικά παιχνίδια

Τα περίεργα εκλογικά συστήματα που εφαρμόζονταν στο παρελθόν "μαγείρευαν" πολλές φορές τα αποτελέσματα και νόθευαν τη βούληση των πολιτών. Θα αναφερθούμε σε δύο κρίσιμες εκλογικές αναμετρήσεις του παρελθόντος όπου κόμματα με λιγότερους ψήφους κυβέρνησαν τη χώρα.

Εκλογές 1^{ης} Νοεμβρίου 1922. Ενώ ο πόλεμος στη Μ. Ασία ήταν σε εξέλιξη, ο Ελ. Βενιζέλος κάνει το μέγα λάθος να προκηρύξει εκλογές, σε μια χρονική συγκυρία που ο λαός

ήταν κουρασμένος και δυσανεκτός από τους συνεχείς πολέμους. Μπορούσε άνετα να τις αποφύγει επικαλούμενος την εμπόλεμη κατάσταση στην οποία βρισκόταν η χώρα καθώς και το κενό πολιτειακής αρχής, εφόσον ο βασιλιάς Αλέξανδρος είχε πεθάνει από δάγκωμα μαιμούς. Οι αντίπαλοί του προεκλογικά διακήρυτταν την παύση του πολέμου και την επιστροφή των στρατιωτών στα σπίτια τους. (Μετά την εκλογή τους βέβαια προχώρησαν ακόμη περισσότερο στα βάθη της Ανατολίας). Και ενώ το κόμμα των Φιλελευθέρων συγκέντρωσε μεγαλύτερο αριθμό ψήφων με ποσοστό 50,3%, έχασε από την Ηνωμένη Αντιπολίτευση που συγκέντρωσε ποσοστό 49,3%. Ο ίδιος ο Βενιζέλος, ο θριαμβευτής της Συνθήκης των Σεβρών που είχε επιτύχει πριν λίγους μήνες, δεν εκλέχτηκε ούτε βουλευτής.

Εκλογές 19ης Φεβρουαρίου 1956. Αντιμέτωποι σε εκείνες τις εκλογές ήταν η ΕΡΕ του Κ. Καραμανλή και η Δημοκρατική Ένωση των Γ. Παπανδρέου, Σοφ. Βενιζέλου, Ηλ. Ηλιού, Κ. Τσαλδάρη. Οι εκλογές έγιναν με ένα σύνθετο σύστημα ενισχυμένης αναλογικής. Η ΕΡΕ πήρε 1.594.312 ψήφους (47,38%) και η Δ.Ε. συγκέντρωσε 1.620.007 ψήφους (48,15). Παρόλα αυτά η ΕΡΕ σχημάτισε κυβέρνηση με 165 βουλευτές και σηματοδότησε την κυριαρχία του Καραμανλή στην μετέπειτα πολιτική ζωή της χώρας. Η Δ.Ε. πήρε μόνο 132 έδρες. Και αν τα αποτελέσματα των εκλογών του 1956 δεν ζημίωσαν τόσο τη χώρα, εκείνα των εκλογών του 1922 ήταν καταστροφικά γιατί έφεραν τους φιλοβασιλικούς στην εξουσία οι οποίοι ανέτρεψαν την κατάσταση του πολέμου στο μικρασιατικό μέτωπο και οδηγήθηκαν στη Μικρασιατική Καταστροφή.

Οι πολεμοκάπηλοι των ΗΠΑ, (αυτοί που εκμεταλλεύονται τους πολέμους για να αποκομίσουν οφέλη) προσφέρουν τώρα κοντά στα 100 δις δολάρια στη συνείδηση του πολέμου στην Ουκρανία και τη σφαγή της Γάζας. Δυστυχώς επαληθεύεται το γεγονός πως οι δημοκρατικοί πρόεδροι των ΗΠΑ είναι εκείνοι που διαχρονικά αρχίζουν και συντηρούν τους πολέμους, όπως Βιετνάμ (Κένεντι), Ιράκ (Ομπάμα) και τώρα Μπαϊντεν. Μήπως δεν έχουν άδικο οι Αμερικανοί πολίτες, που προτιμούν τον Τράμπ; Εν τω μεταξύ φουντώνουν οι φοιτητικές κινητοποιήσεις στις ΗΠΑ, θυμίζοντας μέρες του Βιετνάμ. Ξεσηκωμός των φοιτητών και στη Σορβόνη. Οι λαοί βλέπουν το άδικο, οι ηγέτες εθελοτυφλούν. Οι δυνάμεις του Νετανιάχου βομβαρδίζουν ακόμη και καταυλισμούς προσφύγων του ΟΗΕ. Δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες οι άμαχοι νεκροί. Στην πλειοψηφία τους παιδιά. Και η αντίδραση της διεθνούς κοινότητας; *Λυπούμαστε, θα κάνουμε συστάσεις στους Ισραηλινούς.* Τόση απάθεια, τόση αναισθησία!!!

Καρδιοαιτώτικο ανέκδοτο: Σε σχολείο της Καρδίτσας η δασκάλα προσπαθεί να εξηγήσει στα παιδιά τους συμπερασματικούς συνδέσμους και ρωτάει: *Πες μου Γιωργάκη μια φράση που να περιέχει τον συμπερασματικό σύνδεσμο άρα;* - *Σήμερα κυρία έχει καλό καιρό, ΑΡΑ μπορούμε να παίξουμε μπάλα στο προαύλιο.* Μπράβο σου Γιωργάκη. *Πες μας εσύ Ελενίτσα μια πρόταση που να περιέχει τον συμπερασματικό σύνδεσμο άρα;* - *Εγώ κυρία είπα σωστά το μάθημά μου σήμερα. ΑΡΑ θα πάρω καλό βαθμό. Πες μας κι εσύ Κωστάκη - Εγώ κυρία πήγα χτες στο σπίτι μου πολύ πενασμένος, έφαγα ένα γεμάτο πιάτο με φασούλια και λέω στη μάνα μου θέλω κι άλλο κι εκείνη μου λέει: ΑΡΑ θα σκάεις!!!*

Εύχομαι σε όλους τους χωριανούς και αναγνώστες της Μορφοβουνιώτικης Φωνής καλό καλοκαίρι και καλή αντάμωση στο όμορφο χωριό μας.

◆ Μελέτη - Κατασκευή Κατοικιών
◆ Τακτοποίηση αυθαιρέτων χώρων
◆ Έκδοση ενεργειακών πιστοποιητικών
◆ Βεβαιώσεις Μηχανικού για Μεταβίβαση

➤ **ΑΝΤΩΝΗΣ Φ. ΚΥΡΙΤΣΗΣ**
➤ Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.
➤ Ευστατίου Πίσσα 83 (έξοδος Μετρό Νέου Κόσμου)
➤ Αθήνα 2109019102

Λατίνος Φώτης
χειρουργός οδοντίατρος

Βυζαντινών Αυτοκρατόρων 11
1423 Νέα Ιωνία (Σταθμός Περισσού)

☎ 210 2581 771
☎ 6974 307 559
☎ 210 2581 751
✉ fotislatinos@gmail.com

Κωνσταντίνος Κοντοστέργιος
Δικηγόρος
Γ. Σταύρου 6
(4ος οροφ.)
105 59 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 32 14 641
Κιν.: 6972 095 634

ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΥΤΣΩΝΑΣ ΓΕΩΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Πτυχιούχος Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών (Πρώην ΑΣΟΕΕ)

Θάσου 10, Ανθούσα, 6974796739

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΠ. ΒΡΟΝΤΟΣ
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω
Γραφείο Αθηνών: Ακαδημίας 33,
β' όροφος, τηλ. 210-3634134
Γραφείο Καρδίτσας: Πλαστήρα 12,
τηλ. 24410-41255
Κινητό: 6972422002
website: www.vrodosandreas.gr

Φαρμακείο
ΚΟΡΟΜΠΙΑ Η. ΒΑΣΙΛΙΚΗ - ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ

ΗΡ. ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ 47
ΚΑΡΔΙΤΣΑ
ΤΗΛ.: 24410 22103

Αλεξανδρής Νικόλαος
MASTER IN FINANCE, UNIVERSITY OF LUND

Ασφαλιστικός & Χρηματοοικονομικός Σύμβουλος
Τ: 210.202.2936
E: nikos81@gmail.com
ΕΛ Αλαμίν 52, Νέα Ιωνία

ΑΣΙΟΠΡΕΠΕΙΑ - ΕΤΑΙΡΕΥΟΜΕΝΗ

➤ Νοσοκομειακές καλύψεις
➤ Ασφαλίσεις Αυτοκινήτων
➤ Χρηματοοικονομικές συμβουλές για τραπεζικά προϊόντα

ΙΣΤΟΤ ΠΡΟΪΟΝ - ΙΣΙΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ - ΠΡΟΣΙΤΗ ΤΙΜΗ

ΑΝΘΟΚΗΠΙΑ ΑΦΟΙ ΣΚΟΥΦΗ

τηλ.: 6974 077589, 6978 775083, 24280 97228

Κάτω Λεχώνια Μαγνησίας

Κηπευτικά Super Fruits Λένδρα Θάμνοι Τριανταφυλλίες Λιθοειδή Αρωματικά κ.α.

e-mail: fotiskoufis@hotmail.com